Ч. 123 (14.666). Львів, неділя 6. червня 1937 Opłata pocztowa uiszczona gotówką. Рік LVII.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ ВРАНЦІ

РЕДАКЦІЯ Й АДМІНІСТР.: ЛЬВІВ, РИНОК Ч. 10. II. ПОВ.
Телефон Редакції й Адм.: 229-41
Телефон Друкарні 229-28
Адреса для телегр.: Діло Львів
Конто: П. К. О. Львів 504.060.
„ Банку Чеських Леґіон. Прага „Діло".
Рукописів не звертаємо.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно . . . . . 5.00 зол.
Чвертьрічно . . . . . 15.00 „
Піврічно . . . . . 30.00 „
Річно . . . . . . 60.00 „
В АМЕРИЦІ 1.50 ДОЛ., У ЧЕХОСЛОВАЧЧИНІ 30 КОР. Ч., У ВСІХ ІН. КРАЯХ 7.50 ЗОЛ. П.
ОДИН ПРИМІРНИК 20 сот.

Парцеляція і душехватство.

Львів, 5. червня 1937.

Як відомо, великою турботою нашого села є брак землі, неможливість у створених відносинах сучасної Польщі поширити єдиний селянський варстат праці. Це і є одною з найголовніших причин теперішніх настроїв села і цієї безнадійности, що огортає не тільки старших селян, але ще в більшій мірі сільську молодь. Тут слід шукати джерела і психольоґічного підложжя тих виступів декого з нашої сільської молоді як виявів розпуки, що колідують часто з постановами карного кодексу. Ті виступи нищать чимало активних і надійних одиниць нашого сільського молодняка, хоч це не зміняє в нічому істнуючого стану.

Цей дуже загрозливий стан українського села в Польщі витворила передовсім повоєнна земельна політика на тлі сучасного земельного законодавства. Військові кольонізаційні закони з 17. грудня 1920 р., закон про виконання земельної реформи з 25. грудня 1925 р., врешті найновіший закон з 14. квітня 1937 р. про обмеження в обороті наділами, що повстали з парцеляції та їх виконання у практиці, далі мобілізація польського громадянства на „кресах" до протиукраїнського наступу в обороні польського земельного стану посідання — все те зробило ще чорнішою і так уже сумну економічну дійсність у земельній ділянці нашого села у Східній Галичині і на північних землях.

Найбільш в Европі перенаселена хліборобська країна, якою є Східна Галичина, з передовсім Поділля і Покуття та деякі повіти наших північних земель у Польщі, стала тереном масової кольонізації польським елементом, хоч тут місця на кольонізацію нема зовсім. У процесі проти польського часопису в Луцьку „Волинь", заранжованому вшехпольською партією, зізнання польського посла з Волині Сухожевського, голови волинської Хліборобської Палати, отже авторитетної у цьому особи, виявили, що вже за польських часів осіло на Волині 22.000 польських родин (або понад 100.000 душ) з центральних і західних земель, що відбилося очевидно помітно на тамошньому житті. Ще більше їх осіло у Східній Галичині, забираючи землю і варстати праці місцевому населенню. Ті нагі факти мають свою мову, дуже зрозумілу для нашого села. І вони є теж джерелом сучасних настроїв українського села в Польщі.

Сьогодні збільшується розмах кольонізаційної парцеляції у Східній Галичині, і то звичайно шляхом примусової парцеляції. Тереном нової кольонізаційної хвилі є передовсім Поділля і повіти Сокаль та Рава Руська. В самому тернопільському повіті на примусову парцеляцію виставлено двірські обшари: Бірки Великі, Денисів, Драганівка, Ладичин, Скоморохи і Стегниківці; значно більші простори землі під примусову парцеляцію є на південному Поділлі (Борщів, Заліщики, Копичинці, Чортків). Щоб приспішити парцеляцію в Борщівщині і Заліщиччині, утворено навіть у квітні ц. р. окремий земельний комісаріят при старостві в Борщеві для повітів Борщів і Заліщики, виділюючи їх з-під компетенції чортківського земельного комісаря. Мазурські селяни рідко зголошуються до добровільної парцеляції, ждучи на примусову, бо тоді дістають землю грубо дешевше і в половині на довгорічинцеву сплату при допомозі Державного Рільничого Банку.

Парцеляція стала осередком зацікавлення польських кресових діячів і польських державних та громадянських чинників. У [illegible]

Вислід літературного конкурсу „Діла"

Розписаний нами у грудні 1936 р. конкурс на новелю приніс нам сотню рукописів, з яких ми помістили на сторінках нашого часопису 22 твори. Як ми вже зазначували, рівень цих творів був значно вищий від дотеперішніх конкурсів, дарма, що між їх авторами було чимало аматорів, що вперше пробували свого пера.

Наші читачі, що мали нагоду читати видруковані нами новелі, висловили свій погляд про ті, які їм припали найбільше до вподоби, присилаючи свої відповіді на розписану нами анкету. Наша Редакція призначила читачам усього два тижні часу на присилку відповідей, тимто і скількість цих відповідей була розмірно невелика: 332 голоси.

Нагороди розділюємо по черзі, відповідно до кількости голосів, які дістали поодинокі автори чи їх твори.

I. нагорода: **Шелест-Шумлянський:** „ГЕРОЇ РЕВОЛЮЦІЇ — ТАРАДАЙКА".

II. нагорода: **О. К.:** „МОЯ ПЕРША ПОВАЖНА РОЛЯ".

III. нагорода: **Любов Гуменюк-Луців:** „БАТЬКОВІ ІМЯНИНИ".

IV. нагорода: **Остап Т.:** „ХЛОНЯ".

V. нагорода: **І. В.:** „ХЛОПЧИК ІЗ ЗАХИСТУ".

VI. нагорода: **І. Чолган:** „ГУЦУЛЬСЬКА ВЕНЕРА".

VII. нагорода: **Федь Вірний:** „ІСТОРІЯ ОДНОГО ПЛЯГІЯТУ".

———

За прислані на конкурс новелі редакція „Діла" призначила таких 7 нагород:

I. нагорода — 50 зол.

II. нагорода — 30 зол.

III. нагорода — піврічна передплата „Діла".

IV. і V. нагорода — всі видання „Діла" (крім Бібліотеки „Діла").

VI. і VII. нагорода — комплети Бібліотеки „Діла" (12 томів) за 1936 р.

У справі виплати нагород мають нагороджені порозумітися з Редакцією.

Тугачевський арештований?

З Москви дійшла вістка, що перед 5-ма днями арештували Тугачевського: дотепер тримали це в тайні. Арештування вяжуть зі самогубством Гамарніка.

Не легко дати забезпеку кораблям,

ЩО КОНТРОЛЮЮТЬ ЕСПАНСЬКІ БЕРЕГИ.

Останніми днями преса доволі оптимістично висловлювалася про вигляди на ліквідацію конфлікту „Дойчлянд" — Альмерія: Париж, Берлін і Рим — мовляв — поставилися прихильно до англійського проєкту запезпеки кораблів, у контролі еспанських берегів.

Тепер виявляється, що справа не така проста. Берлін і Рим в засаді приймають англійський проєкт, але не погоджуються на те, щоби консультація 4-ох контролюючих держав вязала їм руки. Вони

хотять, щоби на випадок напасти на воєнний корабель, нападена держава мала право негайно зареаґувати репресіями, не чекаючи на висліди консультації.

Німецький уряд завізвав свого льондонського амбасадора Рібентропа, щоби він ще нині приїхав до Берліну і взяв участь у нараді над німецькою відповіддю на англійську пропозицію.

З другого боку, як кажуть

совітський уряд запротестував перед французьким проти того, щоби реакція на напади належала до компетенції 4-ох контролюючих держав, між якими нема СССР,

хоч СССР є одною з держав, компетентних у справах контролі. З огляду на те, французький уряд здається хотів би поширити морську контролю, допускаючи до неї всі держави, що мають технічні засоби, необхідні до контролі.

ВАЛЕНСІЯ ПРОТЕСТУЄ.

Міністр валенсійського уряду передав британському шарже д'афер ноту, в якій: 1) протестує проти бомбардування Альмерії, 2) стверджує, що причиною того нарушення еспанської чести суверенности є контроля, 3) застерігає собі право до відшкодування за шкоди, які спричинили контролюючі кораблі, 3) домагається від комітету неінтервенції ґарантії, що воєнні акти на еспанській території та на територіяльних водах не викличуть такої реакції, як збомбардування Альмерії.

політику вишався теж і през. с Апеляційного Суду у Львові п. Збровський, видавши недавно, ще перед оголошенням цитованого вище закону з 14. квітня ц. р., обіжник до підчинених судів щодо інтабуляції землі на набувців, яку продають кольоністи та з вказівками, щоб у цьому придержувалися доручень адміністраційної влади. Річ іде про те, щоб українці не могли набути землі. До парцеляційної акції вмішалися тепер — бувало це і давніше, але не так наглядно — поліція, земельні комісарі і староства, не кажучи вже про добровольців зпоміж самого польського громадянства. Навіть селянам латинникам отже офіційально полякам, не дозволяють переселюватись у другий повіт, щоб на місці не ослаблювати польського стану. Рішучий натиск іде від поліції та адміністраційної влади; такі випадки були ипр. у Тернопільщині та інших повітах.

Про око призначують зі сотень моргів парцельованого обшару якийсь невеличкий клаптик далекої і найгіршої землі для місцевого українського населення. Але її теж тяжко набути нашому малоземельному хліборобові, хочби і за високу ціну готівкою. Природний гін нашого селянина за клаптиком землі використовують часто ті урядові чинники, що рішають у парцеляційних справах і то в такому напрямі, щоб за його власні гроші зробити латинником і — на їх думку — тимсамим поляком. Іде торг не лише землею, але й душами, що отвирає широко двері для деморалізації. Словом, з нагоди парцеляції йде душехватство у гармонії між урядовими і громадянськими польськими чинниками та римо-кат. духовенством. Для останнього це вже зрештою не нинішня практика.

Приклад: Василь Івахів 10-морговий господар у Казимирові (новоутворена громада з більшістю кольоністів) Ігровецької волости, тернопільського повіту, купив від кольоніста Ігнацого Кубова в Казимирові його 11-морґове господарство з будинками в ціні по 725 зол. за морг, себто разом 7.775 зол., на що весною ц. р. дав йому готівкою 4.000 зол., продавши вперед своє господарство. Куплене господарство дістав у посідання з тим, що нотаріяльний контракт мали підписати після сплати довгу в Державному Рільному Банку, коли дістане від нього екстабуляційну грамоту. З одержаних від В. Івахова 4.000 зол. кольоніст Кубув сплатив свій довг, але екстабуляційної грамоти на свої руки не дістав, бо банк переслав її до тернопільського староства. Ціла трансакція з купном господарства у кольоніста на підставі теперішніх польських законів (нотаріяльного і про зобовязання) неважна, про що кольоніст добре знає і не хоче тепер зізнати контракту купна-продажі, тим більше, що ціна за поле пішла дещо вгору. В. Івахів своє господарство продав і заінтабулював на набувця, а нового на власність не дістане — хіба за ціну зміни греко-кат. обряду на римо-кат. і то разом з родиною, себто з жінкою і чотирьома синами, з яких найстарший має вже 23 роки. Саме таку вимогу ставить йому продавець Ігнаци Кубув місцевий римо-кат. парох з Ігровиці о. Щепанкевич і — що більше — повітове староство в Тернополі.

У свому безвихідному положенні рішив В. Івахів жертвувати тільки жінку Домку. Підняла вона в греко-кат. парох. уряді в Іванчанах 22. травня ц. р. свою метрику уродин і хресту та зголосилася з нею до о. Щепанкевича, який мав полагодити формальности переходу. Він її зголошення не приняв, домагаючись ще переходу чоловіка і синів та відіслав її до староства з таким письмом:

Urząd parafialny ob. łac. w Ihrowicy. Do Starostwa Powiatowego w Tarnopolu. Gr. kat. Dominika Iwachów dla celów kupna od Polaka Kubowa z Kazimierzowa, gm. Ihrowica pragnie zmienić obrządek, lecz reszta domu — t. j. mąż i 4 synów — są obrz. gr.-kat., więc Dominika, chociaż zmieni, to i tak z tego mało znaczenia. Dlatego żądam zmiany całej rodziny, bo i ta metryka jest na nazwisko panieńskie wystawiona. Mnie nie dowierza, że potrzebna metryka familijna, niech więc dowie się w Starostwie. X. Szczepankiewicz. Ihrowica 24/5 1937. (Печатка).

Домка Івахів була справді в старостві в Тернополі з тим опечатаним письмом і там дістала від якогось урядовця доручення вистаратися метрику уродин і хресту чоловіка та всіх 4 синів, і разом зі своєю передати старостві, що вже само полагодить їхню справу з переходом на латинський обряд і видасть тоді екстабуляційну грамоту Держ. Рільного Банку. Щойно коли вони виконають ці вимоги, тоді можна буде говорити про нотаріяльне списання контракту купна. Згадане письмо в опечатанні дістала вона назад зі згаданою інструкцією, з якої досі не скоритала.

Це нагий факт і то далеко не відокремлений; бо про подібні практики чував я і на недавніх зібраннях УНДО в Заліщиках і Копичинцях з уст заінтересованих парцелянтів. Отже маємо душехватство на тлі парцеляції і з цим явищем ми мусимо боротися усіми доступними нам засобами.

Д-р Степан Баран.

Египет, Валенсія та Альмерія перед Лігою Націй.

Женева, 1. червня 1937.

Сесія Ради Л. Н. закінчилася 30. травня, Праця Асамблеї обмежилася властиво самим приняттям Египту при супроводі урочистих промов, привітань і бенкетів. Етіопська делеґація не зважилась зголоситися на надзвичайну сесію Асамблеї.

Головну увагу звернено на праці Ради, на порядку деннім якої стояло кілька поважних справ. Справу Санджака вирішено на обопільне вдоволення обох сторін, Франції і Туреччини. Хоч справу цю розвязано властиво позакулісовими нарадами представників обох держав, але це не перешкоджає Лізі бути дуж гордою із свого успіху. Слушно може бути Ліга горда тим, що вона зробила, а саме, вона рішуче спротивилась домаганням Дель Вайо та Літвінова в еспанській справі, хоч вони зробили справді все, що могли, щоб ці домагання перевести. Уряд Валенсії розвинув широку пропаганду, щоб приготовити в Женеві демонстрацію проти Італії та Німеччини у формі відповідних резолюцій та примусити Лігу вмішатися до робіт комітету невтручання в Льондоні. Цей „уряд" мав видати „білу книгу" про участь Італії в еспанській війні з численними документами та ілюстраціями. Але замість книги представникам преси роздано лише літографований витяг з неї. Враження він зробив невелике не лише тому, що документи валенсійського уряду не збуджують велике довіря, а й тому, що московська та французька інтервенція в Еспанії всім добре відома.

Не більше враження зробила теж довжезна промова Дель Вайо на останнім засіданні Ліги старанно підтримана Літвіновим. Резолюція Ради в еспанській справі має дуже загальний характер; вона не має в собі ні згадки про Італію чи Німеччину, і не містить в собі абсолютно нічого, спрямованого спеціяльно проти одної чи другої сторони. Рада не виявила також і найменшого бажання втручатися до праць льондонського Комітету чи розпочинати якусь рівнобіжну акцію; навпаки, вона приняла „з найбільшим вдоволенням" до відома повідомлення про заходи Комітету відтягти з Еспанії не-еспанських вояків та висловила побажання, щоб це допровадило можливо скоріше до припинення війни в Еспанії. Протест Ліги проти бомбардування неукріплених міст та інших нелюдяних засобів ведення війни також не міг бути приємним для Дель Вайо, але йому не лишалося нічого іншого, як згодитися на цей текст резолюції. Таким чином скінчились московсько-еспанські заходи перенести бодай почасти еспанську справу з Льондону до Женеви цілковитою поразкою.

Московсько-еспанську поразку в Женеві спричинила в значній мірі зміна англійської політики у бік ізоляціонізму, що виявилася вже у франко-британській декларації в справі бельгійської невтральности, а властиво в ріжних текстах промов Дельбоса та Ідена. Другий з них цілком не згадав про східну Европу говорячи про можливости льокарнеського порозуміння. Для московського уряду це не могло бути несподіванкою. Вже „Ізвестія" з 26. V. 1937, писали про імперську конференцію доміній у Льондоні: „Англійська преса з ліберальним „Економістом" включно припускала, що конференція висловиться за обмеження зобовязань Англії в боротьбі проти нападників в Европі. Скликання конференції додало духу ізоляціоністам всіх родів, які отверто чи соромливо намагалися порозумітися з фашистівськими напасниками на чужий рахунок... І конференція висловилась дійсно проти поширення зобовязань Англії у східній Европі."

На думку „Журналь де Женев" погляди доміній збільшили теж стриманість Ідена щодо „східної Европи", себто Московщини.

* * *

Повідомлення про бомбардування італійських та німецьких панцирників большевицько-еспанськими літаками викликали в колах Ліги дуже невелике враження, але тим більше враження викликали повідомлення про збомбардовання Альмерії частинами німецької фльоти та про покинення льондонського Комітету представниками Німеччини та Італії. Політичне становище Европи витворене останніми еспанськими подіями вважають тут небезпечним, але небезпеки війни не перебільшують. „Журналь де Женев" висловлює слушно так мовити пересічний погляд членів Ліги пишучи про „большевицько-еспанську провокацію та німецькі репресії" і підкреслює німецьке повідомлення, що „репресії перервано і закінчено". Цього сподіваються очевидно у Франції та Англії. Зокрема французька поважна преса, наприклад „Ле Тан" та „Журналь де Деба", виявляє довіря скоріше до німецької, ніж до большевицько-еспанської версії. Ноту Дель Вайо до Ради Ліги, де він запевняє, що літаки його уряду кидали бомби на „Дойтшлянд" боронячись проти обстрілу з корабля, в Женеві ніхто поважно не бере, тим більше, що літаки ці „бороняться" надто систематично і то виключно проти німецьких та італійських кораблів.

Про дійсну причину небезпеки сучасного становища пишуть деякі німецькі часописи вказуючи на те, що за провокаціями уряду Валенсії криється ворог цілої Европи — большевизм, себто Совіти. Це очевидно є головною причиною рішучої тактики Німеччини та Італії, що вимагають недвозначного рішення від льондонського Комітету, маючи на увазі, що дальші провокації можуть лише ускладнити політичне становище Европи та збільшити небезпеку війни.

* * *

З вдоволенням можемо ствердити, що зазначені тут події не лише не відсунули на другий плян справи України та інших немосковських націй СССР, а навпаки підкреслили її значіння. Літвінов виступив у Раді з промовою, де він між

Природний гін нашого селянина за клаптиком землі використовують часто ті чинники, що рішають у парцеляційних справах і то в такому напрямі, щоб за його власні гроші зробити латинником і — на їх думку — тимсамим поляком. Іде торг не лише землею, але й душами, що отвирає широко двері для деморалізації. Словом, з нагоди парцеляції йде душехватство у гармонії між громадянськими польськими чинниками та римо-кат. духовенством. Для останнього це вже зрештою не нинішня практика.

Приклад: Василь Іваxів. 10-морґовий господар у Казимирові (новоутворена громада з більшістю кольоністів) ігровецької волости, тернопільського повіту, купив від кольоніста Ігнацого Кубова в Казимирові його 11-морґове господарство з будинками в ціні по 725 зол. за морґ, себто разом 7.775 зол., на що весною ц. р. дав йому готівкою 4.000 зол., продавши вперед своє господарство. Куплене господарство дістав у посідання з тим, що нотаріяльний контракт мали підписати після сплати довгу в Державному Рільному Банку, коли дістане від нього екстабуляційну грамоту. З одержаних від В. Іваxова 4.000 зол. кольоніст Кубув сплатив свій довг, але екстабуляційної грамоти на свої руки не дістав, бо банк переслав її до тернопільського старости. Ціла трансакція з купном господарства у кольоніста на підставі теперішніх польських законів (нотаріяльного і про зобовязання) неважна, про що кольоніст добре знає і не хоче тепер зізнати контракту купна-продажі, тим більше, що ціна за поле пішла дещо вгору. В. Іваxів своє господарство продав і заінтабулював на набувця, а нового на власність не дістане — хіба за ціну зміни греко-кат. обряду на римо-кат. і то разом з родиною, себто з жінкою і чотирьома синами, з яких найстарший має вже 23 роки. Саме таку вимогу ставить йому продавець Ігнаци Кубув, місцевий римо-кат. парох з Ігровиці о. Щепанкевич і — що більше — повітове староство в Тернополі.

У свому безвихідному положенні рішив В. Іваxів жертвувати тільки жінку Домку. Підняла вона в греко-кат. парох. уряді в Іванчанах 22. травня ц. р. свою метрику уродин і хресту та зголосилася з нею до о. Щепанкевича, який мав полагодити формальности переходу. Він її зголошення не приняв, домагаючись ще переходу чоловіка і синів та відіслав її до старости з таким письмом:

Urząd parafialny ob. łac. w Ihrowicy. Do Starostwa Powiatowego w Tarnopolu. Gr. kat. Dominika Iwachów dla celów kupna od Polaka Kubowa z Kazimierzowa, gm. Ihrowica pragnie zmienić obrządek, lecz reszta domu — t. j. mąż i 4 synów — są obrz. gr.-kat., więc Dominika, chociaż zmieni, to i tak z tego mało znaczenia. Dlatego żądam zmiany całej rodziny, bo i ta metryka jest na nazwisko panieńskie wystawiona. Mnie nie dowierza, że potrzebna metryka familijna, niech więc dowie się w Starostwie. X. Szczepankiewicz. Ihrowica 24/5 1937. (Печатка).

Домка Іваxів була справді в старостві в Тернополі з тим опечатаним письмом і там дістала від якогось урядовця доручення вистаратися метрику уродин і хресту чоловіка та всіх 4 синів, і разом зі своєю передати старству, що вже само полагодить їхню справу з переходом на латинський обряд і видасть тоді екстабуляційну грамоту Держ. Рільного Банку. Щойно коли вони виконають ці вимоги, тоді можна буде говорити про нотаріяльне списання контракту купна. Згадане письмо в опечатанні дістала вона назад зі згаданою інструкцією, з якої досі не скоритала.

Це нагий факт і то далеко не відокремлений, бо про подібні практики чував я і на недавніх зібраннях УНДО в Заліщиках і Копичинцях з уст заінтересованих парцелянтів. Отже маємо душехватство на тлі парцеляції і з цим явищем ми мусимо боротися усіми доступними нам засобами.

Д-р Степан Баран.

Египет, Валенсія та Альмерія перед Ліґою Націй.

Женева, 1. червня 1937.

Сесія Ради Л. Н. закінчилася 30. травня. Праця Асамблеї обмежилася властиво самим приняттям Египту при супроводі урочистих промов, привітань і бенкетів. Етіопська делеґація не зважилась зголоситися на надзвичайну сесію Асамблеї.

Головну увагу звернено на праці Ради, на порядку деннім якої стояло кілька поважних справ. Справу Санджака вирішено на обопільне вдоволення обох сторін, Франції і Туреччини. Хоч справу цю розвязано властиво позакулісовими нарадами представників обох держав, але це не перешкодило Лізі бути дуж гордою із свого успіху. Слушно може бути Ліґа горда тим, що вона зробила, а саме, вона рішуче спротивилась домаганням Дель Вайо та Літвінова в еспанській справі, хоч вони зробили справді все, що могли, щоб ці домагання перевести. Уряд Валенсії розвинув широку пропаґанду, щоб приготовити в Женеві демонстрацію проти Італії та Німеччини у формі відповідних резолюцій та примусити Ліґу вмішатися до робіт комітету неінтервенції в Льондоні. Цей „уряд“ мав видати „білу книгу“ про участь Італії в еспанській війні з численними документами та ілюстраціями. Але замість книги представникам преси роздано лише літоґрафований витяг з неї. Враження він зробив невелике не лише тому, що документи валенсійського уряду не збуджують велике довіря, а й тому, що московська та французька інтервенція в Еспанії всім добре відома.

Не більше враження зробила теж довжезна промова Дель Вайо на останнім засіданні Ліґи старанно підтримана Літвіновим. Резолюція Ради в еспанській справі має дуже загальний характер; вона не має в собі ні згадки про Італію чи Німеччину, і не містить в собі абсолютно нічого, спрямованого спеціяльно проти одної чи другої сторони. Рада не виявила також і найменшого бажання втручатися до праць льондонського Комітету чи розпочинати якусь рівнобіжну акцію; навпаки, вона приняла „з найбільшим вдоволенням“ до відома повідомлення про заходи Комітету відтягти з Еспанії не-еспанських вояків та висловила побажання, щоб це допровадило можливо скоріше до припинення війни в Еспанії. Протест Ліґи проти бомбардовання

неукріплених міст та інших нелюдяних засобів ведення війни також не міг бути приємним для Дель Вайо, але йому не лишалося нічого иншого, як згодитися на цей текст резолюції. Таким чином скінчились московсько-еспанські заходи перенести бодай почасти еспанську справу з Льондону до Женеви цілковитою поразкою.

Московсько-еспанську поразку в Женеві спричинила в значній мірі зміна англійської тактики у бік ізоляціонізму, що виявилося вже у франко-бритійській декларації в справі бельгійської невтральности, а властиво в ріжних текстах промов Дельбоса та Ідена. Другий з них цілком не згадав про східну Европу говорячи про можливости льокарненського порозуміння. Для московського уряду це не могло бути несподіванкою. Вже „Ізвестія“ з 26. V. 1937. писали про імперську конференцію доміній у Льондоні: „Англійська преса з ліберальним „Економістом“ включно припускала, що конференція висловиться за обмеження зобовязань Англії в боротьбі проти напасників в Европі. Скликання конференції додало духу ізоляціоністам всіх родів, які отверто чи соромливо намагалися поро-

зумітися з фашистівськими напасниками на чужий рахунок... І конференція висловилась дійсно проти поширення зобовязань Англії у східній Европі.“

На думку „Журналь де Женев“ погляди доміній збільшили теж стриманість Ідена щодо „східньої Европи“, себто Московщини.

* * *

Повідомлення про бомбардування італійських та німецьких панцирників большевицько-еспанськими літаками викликали в колах Ліґи дуже невелике враження, але тим більше враження викликали повідомлення про збомбардовання Альмерії частинами німецької фльоти та про покинення льондонського Комітету представниками Німеччини та Італії. Політичне становище Европи витворене останніми еспанськими подіями вважають тут небезпечним, але небезпеки війни не перебільшують. „Журналь де Женев“ висловлює слушно так мовити пересічний погляд членів Ліґи пишучи про „большевицько-еспанську провокацію та німецькі репресії“ і підкреслює німецьке повідомлення, що „репресії перервано і закінчено“. Цього сподіваються очевидно у Франції та Анґлії. Зокрема французька поважна преса, наприклад „Ле Тан“ та „Журналь де Деба“, виявляє довіря скоріше до німецької, ніж до большевицько-еспанської версії. Ноту Дель Вайо до Ради Ліґи, де він запевняє, що літаки його уряду кидали бомби на „Дойтшлянд“ боронячись проти обстрілу з корабля, в Женеві ніхто поважно не бере, тим більше, що літаки ці „боронятся“ надто систематично і то виключно проти німецьких та італійських кораблів.

Про дійсну причину небезпеки сучасного становища пишуть деякі німецькі часописи вказуючи на те, що за провокаціями уряду Валенсії криється ворог цілої Европи — большевизм, себто Совіти. Це очевидно є головною причиною рішучої тактики Німеччини та Італії, що вимагають недвозначного рішення від льондонського Комітету, маючи на увазі, що дальші провокації можуть лише ускладнити політичне становище Европи та збільшити небезпеку війни.

* * *

З вдоволенням можемо ствердити, що зазначені тут події не лише не відсунули на другий плян справи України та інших немосковських націй СССР, а навпаки підкреслили її значіння. Літвінов виступив у Раді з промовою, де він між

іншим твердив, що большевизм не поширюється насильством. На цю промову відповів редактор Бріке статтею в „Журналь де Женев", де він між іншим писав: „Чи п. Літвінов забув, що в 1920 р. большевицькі армії були під Варшавою маючи з собою приготований комуністичний уряд для Польщі з Дзержинським на чолі? Польща мала зазнати тоді ладу накинутого насильством Україні, яка мала свій законний уряд визнаний формально багатьома державами та зголосила своє приступлення до Ліги Націй." Далі автор говорить про підступний напад совітської армії на Грузію і наводить найновіші факти московського хижацтва, окупацію Монголії, Східного Туркестану, китайських земель. Довівши, що уряд Дель Вайо не має правних основ заступати Еспанії, автор закінчує свою статтю запитом: „Чи пан Літвінов заступає більш реально СССР?"

М. Данько.

Технічна освіта нашої молоді.

Про потребу технічної освіти писалося в нас чимало: на сторінках педагогічної, фахової та щоденної преси. Але ця тема у нас усе ще актуальна.

Сучасне суспільне виробництво опановує щораз більше технізація, моторизація та спеціялізація. Нарід, що не може сам обслужити техніки свого виробництва, не стане ніколи незалежним народом, а в переломових історичних подіях може очікувати тільки катастрофи.

Тому заохота нашої молоді до технічної освіти належатиме ще довго до виховних повинностей батьків і провідних чинників народу та найважніших національно-патріотичних завдань нашої преси.

Наша молодь, не оминаючи всіх наукових центрів Польщі, скупчується для вищих студій головно у Львові. Це зовсім зрозуміле. Львів, як науковий центр, територіяльно для неї найближчий та до того є центром нашого духового життя, нашої національної культури, нашого політичного руху.

На цьому місці бажаємо поінформувати наших батьків і молодь про фахово-промислові ліцеї у Львові.

З початком нового 1937—38 шкільного року заводить шкільна влада в кількох більших містах Польщі фахово-промислові ліцеї. У Львові будуть дві школи цього типу при дотеперішній Технічній Школі, а саме **дороговий і механічний ліцей**. Рівночасно ліквідує шкільна влада при цій школі дорогово-водний виділ та електромеханічний виділ.

До цих ліцеїв прийматимуть молодь, що покінчила IV-у клясу загально-освітніх гімназій нового типу, або VI-у клясу загально-освітніх гімназій старого типу, або абсольвентів середніх технічних шкіл.

Кандидати мусять здавати вступний іспит з рисунків і піддатися психотехнічним дослідам та лікарським оглядинам про стан здоровля (калік не приймають до цих ліцеїв).

Наука в тих ліцеях тріває по 3 роки. У вакаційному часі обовязуватиме учнів приписана практика у фабриках, підприємствах або при будовах.

Стрижнем наукових плянів у цих ліцеях є математично-фізичні науки, як підготова до стислих технічних наук. Наука відбувається в 44 годинах тижнево.

Ці ліцеї підготовляють висококваліфікованих робітників у даній технічній ділянці, висококваліфікованих фабричних майстрів, керманичів технічного руху, бюровий персонал, інструкторів праці на місці продукції та дають право абсольвентам вступати до відповідних вищих шкіл з аналогічним напрямом вищих технічних студій.

Наш нарід робить усі зусилля, щоб стати незалежним народом у всіх ділянках національного життя — у науковій, господарській і політичній. У нас твориться свій рідний промисл, повстають свої фабрики, рільне господарство починає захоплювати ділянку перетворів сировини. Всюди потрібні люди з фаховою технічною освітою; потрібні свої кваліфіковані робітники, висококваліфіковані майстри, інструктори й керманичі суспільної продукції. Потрібні нині й потрібні будуть завтра, якщо процес нашого національного унезалежнювання не має заломитися або й зовсім припинитися.

Міжнароднє сучасне життя повне хвилювань, заколотів і несподіванок. Може прийти момент, що вимагатиме від нас найвищого напруження національної активности. Якщо ми до цього моменту не підготуємо кадрів своїх технічно освічених людей, тоді всі наші навіть найцінніші жертви підуть на марне і ми можемо стати свідками й учасниками другої нашої національної катастрофи.

Тому наша молодь повинна всюди, де лише є нагода, горнутися до технічної освіти.

На еспанських фронтах.

Як подає „Радіо Насіональ" на основі комунікату національного командування, на відтинку Ля Гранха (**гвадарамський фронт**) національні

частини перевели розвідку в околиці Кабеза Гранде. На тому самому фронті червоні атакували Сан Беніто і Санта Каталіна, але національний протинаступ відбив їх з великими втратами; 50 червоних полягло.

Також комунікат валенсійського міністерства війни, оголошений через „Уніон Радіо", згадує про Сан Беніто, а саме, що на тому відтинку національна військa завзято атакують. Національна артилерія сильно бомбардує Мадрид.

Валенсійське міністерство маринарки і летунства подає, що червоні літаки вели живу акцію підчас операцій у Сієрра, зокрема на відтинку Авасеррада; зістрілено два національні літаки. Невідоме підводне судно влучило торпедою червоний вартівничий корабель; торпеда вибухла, але ушкодила корабель не дуже поважно.

У Мадриді говорять, що 4-денна офензива червоних на гвадарамському фронті покінчена. За 4 дні червоні посунулися на 25 км. вперед на 50-кільометровому відтинку. Тепер національні війська дістали підмогу і взялись укріплювати свої становища.

Страйкові заворушення у Франції.

У Франції поширюється рільний страйк, небезпечний з огляду на те, що саме тепер пора пильних полевих праць. На тлі цього страйку дійшло до сутичок між 400 страйкарями і працедавцями та дрібними рільниками у Тоемблє де Гонес; ранено 4 робітників і 2 жандармів, арештовано 2 особи.

В околиці Сен Віта 80 страйкарів заатакувало 15 робітників, які працювали.

—o—

Етноґрафічна вистава славянських народів у Празі.

В етнографічному музею в Празі відкрили виставу народознавства славянських народів з експонатів цього музею. Як читаємо в оголошеннях вистави, заступлена тут Болгарія, Югославія, Польща, Росія та Україна (у черзі за латин. абеткою), а крім того долучено до неї окрему виставу рисунків старих деревляних церков з області Карпат — Й. Ржежіхи і Гудечка.

На відкритті вистави, що відбулося в приявї визначних осіб і дипльоматичних представників, кустос музею д-р Странська зазначила, що виставлені експонати є зразком будучого Славянського етнографічного музею, який мають заложити в Празі. На виставі, за браком місця, поміщено лише частину експонатів з етнографії славянських народів, які має у своїх сховищах чеський етнографічний музей.

Вистава займає два поверхи згаданого музею і дає досить повну картину всіх форм матеріяльної культури славянських народів, як одяг, ткацтво, вишивки, коронки, кераміка, вироби з дерева, тощо, одначе є тут найкращі зразки одежі і звязаного з тим ткацького та посвояченого виробництва. З поодиноких народів повніше представлена Югославія і здається найменше польська етногргафія. З експонатів української етнографії є тут манекіни з полтавським і гуцульським одягом, деякі ткацькі вироби, вишивки і деякі зразки кераміки.

В одній із саль вистави розвішані були етнографічні мапи Чехословаччини, що їх виготовив музей для чехословацького павільону на міжнародній виставі „Мистецтво і техніка“ в Парижі. На цих мапах наглядно представлено одяг, сільське будівництво, національний склад Чехословаччини. Між іншим, в пояснильних кольорах національного складу окремих територій читаємо, що на Закарпатті живуть росіяни та українці: (nationalite: russe et ukrainienne)!

Загальну увагу звертає на себе вистава образів мистців інж. Н. Ржержіхи і Гудечка з рисунком деревляних церков із Закарпаття (Підкарпатської Руси і Пряшівщини чи Схід. Словаччини), а інж. Ржержіхи крім того із Галичини. ське будівництво, національний склад Чехосло. Майстерно виконані акварелі визначного чеського маляра Гудечка дають настроєві річі з прекрасно відчутим краєвидом Карпат та їх окрасою — деревляними церквами. Рисунок його сильний, кольори інтенсивні, фарбопис скоріше в манері олії, а не акварелі. Я. Ржержіха дав велику кількість своїх дереворитів і рисунків тушевим олівцем, що складають лише частину його праць, які він дарує для Етнографічного Музею. Рисунки свідчать з яким замилуванням ставиться автор до деревляного будівництва і скільки праці витратив він мандруючи по глухих закутинах Карпат і Галичини! Прекрасно виконані дереворити і рисунки, що задовольняють найвибагливіші вимоги графічного виконання і мистецького компонування служать. також як точні зарисовки для студій над деревляним будівництвом.

Мабуть не випадок, що майже всі експонати двох чеських мистців, представляють нам зразки нашої старої будівельної культури. Саме вони дають мистцям надхнення і творять такий стафаж на тлі карпатських та інших краєвидів.

В. К—о

Справа Александрети знову загострюється.

Сирійські араби дальше дуже гостро протестують проти договору у справі санджаку Александрети. На цьому тлі дійшло вчора в Антіохії до гострих арабсько-турецьких сутічок, в яких чимало осіб ранили. Поліція інтервеніювала, уживаючи зброї.

Підчас заворушень ранено 7 арабів, з того 5 важко.

Причиною заворушень було обурення арабів, які невдоволені тим, що на основі женевського рішення одинока турецька мова буде урядовою в Александреті. На протест араби проклямували загальний страйк у цілій Сирії.

ПАЛЕСТИНСЬКІ АРАБИ СОЛІДАРИЗУЮТЬСЯ.

Найвищий арабський комітет з Єрусалиму вислав до уряду в Дамаску, до комітету оборони Александрети і до преси телеграму, в якій протестує проти відсепарування Александрети від Сирії та обіцює співпрацювати при обороні сирійських інтересів.

ПРОТИЖИДІВСЬКІ НАСТРОЇ У ПАЛЕСТИНІ.

Як подає Райтер, підчас свята Серця Христового у Вифлеємі араби уладили протианглійські демонстрації. Вони несли в поході арабські, папські й італійські прапори і роздавали летючки, що взивають арабських студентів вступати на італійські університети.

БОГДАН ЛЕПКИЙ.

БЕРЕЖАНИ.

ANNO DOMINI 1887.

З ратушевого даху,
(Хай усякий пана знає!)
Архітектам для сміху
У гору вежа стріляє.

Ні барок, ні ренесанс,
Ані готик надвислянський,
Дивовижний декаданс
Поморянсько-бережанський.

На вежі годинник бє,
Має голос непоганий,
Лиш, як птах на вказівки
Сяде, то годинник стане.

І стоїть собі, й нараз
(Та це тільки гра уяви)
Ніби зупинився час,
А з ним всякі людські справи.

Та куди!... У ринку торг,
Кури, гуси, крики, квіки,
У жидів беруть на борг
І жінки і чоловіки.

А гімназія[1]) — остров
Серед криків тих і свистів.
Пхають хлопцям до голов
Безліч всяких аористів,

Льогаритмів, тропарів,
Архімедів і Лінеїв,
Всього вчать, щоби ти вмів
Стати велитнем з пігмеїв.

Дві торговлі для панів,
Знамениті: Мерль і Герви[2]),
Накормлять, хто зголоднів
І скріплять розбиті нерви.

Там на павзах при вині
Флях з Хоронжим[3]) розмовляють;
(Та часи це вже давні,
Як там нині? — я не знаю).

Недалеко, на горбку
Єгер[4]) має добру каву,
Він і булочку круху
І бішкопт пече на славу.

А морожене яке!
Наливки які прекрасні!
Не виходить, хто зайде,
Поки світло не погасне.

Чорна кава „Шах!“ і „Мат!“
Хтось в димах гукає зично
І з гаванною в зубах
Дивиться маєстатично.

Виграв партію. Сидить
У цукорні ще від рана,
Бо що іншого й робить
У неділю в Бережанах?

У Бережанах гарний став,
Ще й до того вище міста,
Хоч пускай ним пароплав,
Гребля метрів тисяч двіста[5]).

Є попливати куди,
І скупатися й обмиться,
А як хочеш від біди
Можеш навіть і втопиться, —

Літом, а зимою знов
Совганка там — „перша кляса“,
Паничі, панни, любов
Голендрує в вихилясах.

Не один на тім леду
Розпалився, залюбився
І на лижвах на біду
До престола докотився.

А чому? Бо не вважав,
Як шамбелян[6]) на годині
Нам нераз, не два казав:
„Мудрим треба бути нині!

Не роби з себе сміху,
Повно цвітів на долині.
Не дивись, що на верху,
А дивись, що в середині!“

— — — — — —

Ранком ходить поліцай,
Наче кукла у вертепі,
Ти його не зачіпай,
Він тебе теж не зачепить.

То знов офіцир пройде,
Задзвенять остроги дзвінко,
Та куди він не піде —
Не дивися в той бік, жінко!

Небезпечно! Вафенрок
Так лежить на ньому гладко,
Сліпнуть очі від зірок —
Недалеко до упадку

Навіть капельмистр Бахо[7]).
Автор вальчика одного,
Гляне на яку й ого!
Вже пропала ти, небого!

[1]) Бережанська гімназія містилася на першім поверсі чотирокутного ратушевого будинку. Тепер вона має повний свій власний величавий будинок.

[2]) Мерль мав склеп кольоніяльний зі снідалковим покоєм у власній камяниці в ринку, де також був готель і офіцерське касино з балевою салею. Славне було також печиво Мерля. Недалеко від Мерля в напрямі фари був склеп Герви'ого.

[3]) Відомі гімназійні професори.

[4]) Цукорня Єгра, нині Гакля.

[5]) Може і більше, а може менше — я не міряв. Зате довгий він на кілька кільометрів.

[6]) Наш катехит, незабутній М. С.

[7]) В Бережанах іноді стояла військова орхестра.

Етноґрафічна вистава славянських народів у Празі.

В етнографічному музею в Празі відкрили виставу народознавства славянських народів з експонатів цього музею. Як читаємо в оголошеннях вистави, заступлена тут Болгарія, Югославія, Польща, Росія та Україна (у черзі за латин. абеткою), а крім того долучено до неї окрему виставу рисунків старих деревляних церков з области Карпат — Й. Ржежіхи і Гудечка.

На відкритті вистави, що відбулося в приявні визначних осіб і дипльоматичних представників, кустос музею д-р Странська зазначила, що виставлені експонати є зразком будучого Славянського етнографічного музею, який мають заложити в Празі. На виставі, за браком місця, поміщено лише частину експонатів з етнографії славянських народів, які має у своїх сховищах чеський етнографічний музей.

Вистава займає два поверхи згаданого музею і дає досить повну картину всіх форм матеріяльної культури славянських народів, як одяг, ткацтво, вишивки, коронки, кераміка, вироби з дерева, тощо, одначе є тут найкращі зразки одежі і звязаного з тим ткацького та посвояченого виробництва. З поодиноких народів повніше представлена Югославія і здається найменше польська етногргафія. З експонатів української етнографії є тут манекіни з полтавським і гуцульським одягом, деякі ткацькі вироби, вишивки і деякі зразки кераміки.

В одній із саль вистави розвішані були етнографічні мапи Чехословаччини, що їх виготовив музей для чехословацького павільону на міжнародній виставі „Мистецтво і техніка“ в Парижі. На цих мапах наглядно представлено одяг, сільське будівництво, національний склад Чехословаччини. Між іншим, в пояснялыих кольорах національного складу окремих територій читаємо, що на Закарпатті живуть росіяни та українці; (nationalite: russe et ukrainienne)!

Загальну увагу звертає на себе вистава образів мистців інж. Н. Ржержіхи і Гудечка з рисунком деревляних церков із Закарпаття (Підкарпатської Руси і Пряшівщини чи Схід. Словаччини), а інж. Ржержіхи крім того із Галичини. ське будівництво, національний склад Чехосло. Майстерно виконані акварелі визначного чеського маляра Гудечка дають настроеві річі з прекрасно відчутим краєвидом Карпат та їх окрасою — деревляними церквами. Рисунок його сильний, кольори інтенсивні, фарбопис скоріше в манері олії, а не акварелі. Й. Ржержіха дав велику кількість своїх дереворитів і рисунків тушевим олівцем, що складають лише частину його праць, які він дарує для Етнографічного Музею. Рисунки свідчать з яким замилуванням ставиться автор до деревляного будівництва і скільки праці витратив він мандруючи по глухих закутинах Карпат і Галичини! Прекрасно виконані дереворити і рисунки, що задовольняють найвибагливіші вимоги графічного виконання і мистецького компонування служать також як точні зарисовки для студій над деревляним будівництвом.

Мабуть не випадок, що майже всі експонати двох чеських мистців, представляють нам зразки нашої старої будівельної культури. Саме вони дають мистцям надхнення і творять такий стафаж на тлі карпатських та інших краєвидів.

В. К—о

Справа Александрети знову загострюється.

Сирійські араби дальше дуже гостро протестують проти договору у справі санджаку Александрети. На цьому тлі дійшло вчора в Антіохії до гострих арабсько-турецьких сутичок, в яких чимало осіб ранили. Поліція інтервеніювала, уживаючи зброї.

Підчас заворушень ранено 7 арабів, з того 5 важко.

Причиною заворушень було обурення арабів, які невдоволені тим, що на основі женевського рішення одинока турецька мова буде урядовою в Александреті. На протест араби проклямували загальний страйк у цілій Сирії.

ПАЛЕСТИНСЬКІ АРАБИ СОЛІДАРИЗУЮТЬСЯ.

Найвищий арабський комітет з Єрусалиму вислав до уряду в Дамаску, до комітету оборони Александрети і до преси телеграму, в якій протестує проти відсепарування Александрети від Сирії та обіцює співпрацювати при обороні сирійських інтересів.

ПРОТИЖИДІВСЬКІ НАСТРОЇ У ПАЛЕСТИНІ.

Як подає Райтер, підчас свята Серця Христового у Вифлеємі араби уладили протианглійські демонстрації. Вони несли в поході арабські, папські й італійські прапори і роздавали летючки, що взивають арабських студентів вступати на італійські університети.

БОГДАН ЛЕПКИЙ.

БЕРЕЖАНИ.

ANNO DOMINI 1887.

З ратушевого даху,
(Хай усякий пана знає!)
Архітектам для сміху
У гору вежа стріляє.

Ні барок, ні ренесанс,
Ані готик надвислянський,
Дивовижний декаданс
Поморянсько-бережанський.

На вежі годинник бє.
Має голос непоганий,
Лиш, як птах на вказівки
Сяде, то годинник стане.

І стоїть собі, й нараз
(Та це тільки гра уяви)
Ніби зупинився час,
А з ним всякі людські справи.

Та куди!... У ринку торг,
Кури, гуси, крики, квіки,
У жидів беруть на борг
І жінки і чоловіки.

А гімназія[1]) — остров
Серед криків тих і свистів.
Пхають хлопцям до голов
Безліч всяких аористів,

Льогаритмів, тропарів,
Архімедів і Лінеїв,
Всього вчать, щоби ти вмів
Стати велитнем з пігмеїв.

Дві торговлі для панів,
Знамениті: Мерль і Герви[2]),
Накормлять, хто зголоднів
І скріплять розбиті нерви.

Там на павзах при вині
Фляк з Хоронжим[3]) розмовляють;
(Та часи це вже давні,
Як там нині? — я не знаю).

Недалеко, на горбку
Єгер[4]) має добру каву,
Він і булочку круху
І бішкопт пече на славу.

А морожене яке!
Наливки які прекрасні!
Не виходить, хто зайде,
Поки світло не погасне.

Чорна кава „Шах!“ і „Мат!“
Хтось в димах гукає зично
І з гаванною в зубах
Дивиться маєстатично.

Виграв партію. Сидить
У цукорні ще від рана,
Бо що іншого й робить
У неділю в Бережанах?

В Бережанах гарний став,
Ще й до того вище міста,
Хоч пускай ним пароплав,
Гребля метрів тисяч двіста[5]).

Є попливати куди,
І скупатися й обмиться,
А як хочеш від біди
Можеш навіть і втопиться, —.

Літом, а зимою знов
Совганка там — „перша кляса“,
Паничі, панни, любов
Голендрує в вихилясах.

Не один на тім леду
Розпалився, залюбився
І на лижвах на біду
До престола докотився.

А чому? Бо не вважав,
Як шамбелян[6]) на годині
Нам нераз, не два казав:
„Мудрим треба бути нині!

Не роби з себе сміху,
Повно цвітів на долині.
Не дивись, що на верху,
А дивись, що в середині!“

— — — — — —

Ранком ходить поліцай,
Наче кукла у вертепі,
Ти його не зачіпай,
Він тебе теж не зачепить.

То знов офіцир пройде,
Задзвенять остроги дзвінко,
Та куди він не піде —
Не дивися в той бік, жінко!

Небезпечно! Вафенрок
Так лежить на ньому гладко,
Сліпнуть очі від зірок —
Недалеко до упадку

Навіть капельмистр Бахо[7]).
Автор вальчика одного,
Гляне на яку й ого!
Вже пропала ти, небого!

[1]) Бережанська гімназія містилася на першім поверсі чотирокутного ратушевого будинку. Тепер вона має новий свій власний величавий будинок.

[2]) Мерль мав склеп вольоніяльний зі снідавковим покоєм у власній камяниці в ринку, де також був готель і офіцерське касино з балевою салею. Славне було також печиво Мерля. Недалеко від Мерля в напрямі фари був склеп Гервого.

[3]) Відомі гімназійні професори.

[4]) Цукорня Єгра, нині Гасла.

[5]) Може і більше, а може менше — я не мірив. Зате довгий він на кілька кільометрів.

[6]) Наш катехит, незабутній М. С.

[7]) В Бережанах іноді стояла військова орхестра.

СВЯТО МОЛОДІ У ЛЬВОВІ.

В неділю, 6. червня ц. р. вкриється велика площа Сокола-Батька у Львові найкращим весняним цвітом нашої землі, барвистим свіжим квіттям наших рідних дітей і молоді, вихованих у школах Рідної Школи та в Українській Захоронці.

Громадянство матиме нагоду побачення власними очима успіхи нашого рідношкільного проводу і самої молоді.

Свято молоді не буде прилюдним іспитом знання молоді. На це нема місця на святі. Тут ми маємо лише побачити пластичний символ виховної праці нашої єдиної шкільної установи.

Наші діти і молодь мають засвідчити, що вони засвоїли собі у школах Рідної Школи та в Українській Захоронці ідейність і дисципліну. Виконуючи один наказ та одну волю на святі, наша молодь підготовляється до життя, до тих хвилин, коли мусітиме йти за вищими, народніми ідеалами.

Наше громадянство своєю численною присутністю на такому святі виявляє свої симпатії для молоді, рідношкільного вчительства та виховниць Української Захоронки. Ці вияви симпатії виховникам дуже потрібні. Праця учительства взагалі тяжка, а нашого втроє, вдесятеро тяжча. До всіх злиднів цієї праці та твердих умов нашої дійсности приходить ще й почуття відповідальности за майбутнє виховуваної молоді.

Громадянство має на святі молоді дати рідношкільному вчительству та виховницям Української Захоронки моральну підтримку, що вони йдуть правильним шляхом. У цей день більше, як колинебудь повинно наше громадянство зрозуміти й відчути, що ми нашого рідношкільного вчительства не можемо відповідно винагородити за його виховну працю, ось чому засвідчуємо йому наші симпатії, прилюдне признання й подяку.

Чехи вишалися десятки літ своїми прилюдними написами й гаслами: „Все для дітей". Вірні тим гаслам, вони осягнули високий рівень культури, національної свідомости та здійснили свій ідеал національної-державної незалежности. Здійснення цього ідеалу переведи добре виховані діти.

„Нема на світі такої великої праці, нема таких великих жертв, яких можнаб жалувати для виховання власних дітей". Діти є найціннішим живим капіталом народу, а кожний гріш, докинений до цього капіталу, покладений у найпевнішій, непропащій скарбниці народу.

—o—

НАЛАДНАНІ ВЗАЄМИНИ.

КОМУНІКАТ СТАРШИНИ СОКОЛА-БАТЬКА.

Старшина Сокола-Батька розглянула на свому засіданні 2. червня ц. р. письменне прохання Повітового Сокільського Союзу в Стрию у справі навязання перерваних від 1934. р. звязків і рішила, з уваги на виконання всіх доручень централі, відновити зі згаданим Сокільським Союзом організаційні звязки.

Старшина Сокола-Батька.

Перед новим політичним процесом у Львові.

Перед судом присяглих у Львові починається в понеділок 7. ц. м. великий політичний процес проти 15 молодих українців. На лаві підсудних засядуть: Ольга Біда, Марія Мицко, Григорій Дячишин, Іван Мирон, Кость-Арпад Березовський, Павло Мерцало, Іван Мерцало, Юліян Дмитерко, Льонгін Телюк, Василь Іванонько, Осип Бабяк, Микола Ласійчук, Ізидор Масюк, Степан Терлецький зв. Козяр, Омелян Лопунька. Прокуратор притягнув усіх підсудних до відповідальности за злочин державної зради зі ст. 97. § 1 к. з. (за приналежність до ОУН), а підсудних Павла та Івана Мерцала за допомогу до вбивства (зі ст. 23. і 225 § 1 к. з.) Михайла Копача і Марії Ковалюківної дня 22. квітня 1935. р. Підсудних будуть боронити адвокати: **д-р В. Старосольський, д-р Ст Шухевич, д-р К. Паньківський, д-р С. Шевчук і д-р І. Яримович.** Розправа розписана на два тижні.

•

У процесі за події в Настасові в Тернополі боронив **д-р Юліян Коренець,** а не м-р Ю. Коренець.

„Ліпше студіювати талмуд, ніж бути віцемін. у Валенсії".

КАРІЄРА ЛИТОВСЬКОГО ЖИДКА.

Як подає жидівська преса з Ковна, тамошній жид інж. Бранеріс, що від початку еспанської війни воював у червоній армії, став тепер віцеміністром війни.

Його батько, який живе у Ковні заявив журналістам, що волів би, щоб його син студіював талмуд, ніж має робити таку карієру.

—o—

Не поможе „ох" та „ах!"
Не вговориш бережанки,
Тане-мне на очах,
Як цвіток в горячі ранки.

Ранком „ах!", а ввечір „ох!"
Даром мати розважає,
Бережанка нараз двох,
Ані трьох не покохає.

По одному і кінець!
„А дивіть який гульвіса
Або піду під вінець,
Або йди собі до біса!"

Бережани, ах які
Гарні ви, в зимі і в літі!
Ви хоч бідні і малі,
Найгарніше місто в світі!

Скільки літ я не блукав
Морем, горами, світами,
А про вас не забував —
Повертав нераз думками.

Бо чи є де другий Рай*),
Рурисько, Хатки і Сівко,
І чи пахне де так май,
Чи співає птахів стілько?

Не гадаю, Городок
Перших споминів дитячих,
Перших сміливих гадок
І химерних мрій хлопячих!

Як забути вас мені
Незабуті Бережани?
Де минули юні дні,
Там душа вовік остане

*) Рай, село недалечко Бережан, з великим парком і палатою гр. Потоцького, що до неї провадить старинна двора алея. Рурисько, найближчий від Бережан ліс з криницею, з якої вода біжить рурами до міста. Хатки і Сівко, передмістя Бережан.

Серед наших „русских“.

ЗІЗД „О-ВА КАЧКОВСЬКОГО“.

Дня 27. травня ц. р. відбулися Заг. Збори „О-ва Качковського“ у Львові в салі Народнього Дому. „Русскій Голос“ подає, що на збори прибуло аж 158 делегатів читалень та філій і 147 гостей. (Для інформації наших читачів слід згадати, що „О-во“ дістало від міністерства комунікації 66% знижку для учасників зборів. З цієї залізничої знижки скористали очевидно всі „русскії“ і тому „гості“ творили майже половину учасників зборів). Збори відкрив член управи дир. Ю. Плешкевич, проводив ними д-р І. Винницький з Дрогобича. Інж. О. Луцик доповнив друкований звіт з діяльности управи „О-ва“. Ні „Русскій Голос“, ні „Земля і Воля“ не подають ніяких даних про цю діяльність. (Знаємо, що всіх читалень Качковського є в краю мало що більше понад 100, філій 7, але й ті в більшости недіяльні). В дискусії забирало голос 14 осіб. Деякі промовці дуже гостро критикували „О-во Русских Дам“ за зберігання аристократичної назви, за невідповідне ведення кравецьких і куховарських курсів та за видавання російського місячника „Очаг“ для вузького гуртка жінок. Дісталося теж управі „О-ва“ за її неробство. Тому то головою мертвого „О-ва“ не хотів бути ні д-р В. Ваврик, ні д-р А. Копистянський. Щойно по довгих заходах удалося більшістю голосів вибрати до управи „О-ва“ двох нових „діячів“: адв. д-ра М. Крижановського і радн. А. Сивуляка. Інші члени управи й контрольної комісії залишилися без змін.

Вкінці слід згадати, що збори дозволили на внесок М. Цебринського продати „О-ву“ власний грунт на Знесінні. „Общество Качковського“ дістає річну субвенцію від уряду в квоті 1.000 зол.

МОСКВОФІЛЬСЬКІ ТАБОРИ ДЛЯ МОЛОДІ.

Т-во русских студентів „Друг“ у Львові уладжує в с. Бібрка пов. Лісько літній табор для „русских“ студетів від 6. липня до 6. серпня ц. р. — Окремий комітет при „об-ві Качковського“ приступає до будови літнього захисту в с. Тарнавка, пов. Сколе, для молоді середніх шкіл.

ЗБОРИ ФІЛІЇ „О-ВА КАЧКОВСЬКОГО“ У БРОДАХ.

Дня 17. травня ц. р. відбулися збори філії „О-ва Качковського“ у Бродах. Сам голова філії о. М. Балюта з Ясенова ствердив у свому звіті, що діяльність філії була дуже „незначна“. Не вдалося теж відкрити бурси для учеників, хоч філія управляє домом фондації Єфимовича, призначеним на бурсу. Збори доручили управі філії, щоб приспішила відкриття бурси для учеників.

„РУССКА“ КООПЕРАТИВНА КРАМНИЦЯ У ЛЬВОВІ

З початком червня ц. р. „русскій“ „Союз сільських кооператив“ „Наша Продукція“ відкрив свою крамницю споживчих і кольоніяльних товарів у Львові при вул. Вірменській ч. 3, де раніше приміщувалася книгарня та антикварня Бодека.

СТУДЕНТСЬКІ СПРАВИ.

СТУДІЇ У ВИСОКИХ ШКОЛАХ У ВАРШАВІ.

Українська Студентська Громада у Варшаві, подає до відома всім абітурієнтам та абітурієнткам усіх середніх шкіл, що інформації про студії в усіх вищих школах у Варшаві дає управа „У. С. Г.“. Листи з долученням поштової марки на відповідь слати на адресу: „U. S. H.“ W-wa I., skrzyn. poczt. 625.

За Управу:

Вітошинський Борис, голова. **А. Войтовичівна,** секретар.

СТУДІЇ У ВИСОКИХ ШКОЛАХ У ГРАЦУ.

Виділ Українського Студентського Т-ва „Січ“ у Грацу, подає зацікавленим до відома, що переводить вписи на всі факультети університету, а саме: медичний, фільософічний з фармацією та всі виділи Високої Школи. Вписи починаються 15. вересня, додаткові вписи до 1. листопада. До подання слід залучити: 1) свідоцтво матуральне (признають також матури з шкіл „Р. Ш.“ та Малої Семінарії); 2) метрику уродження; 3) свідоцтво приналежности. Переклади переводить Т-во „Січ“, кошти вписку 10 шил.

Умовини студій у Грацу дуже догідні, головно на медичному факультеті. Найкраща клініка середньої Европи і виклади славних професорів (між ними кількох лавреатів Нобля) дають студентам добру нагоду придбати теоретичне та головно практичне знання.

На прожиток у Грацу треба 150 шилінґів (1 ш. = 1 зол.) місячно, але при дуже скромних вимогах, можна прожити за дешевші гроші. З довної чужинецької оплати українців звичайно звільняють до 180—200 ш. Українські студенти згуртовані в Т-ві „Січ“. Адреса Т-ва: Ukrainischer Studentenverein „Sitsch“, Graz, Universität — Oesterreich.

По ближчі інформації звертатися на подану адресу, залучуючи міжнародній купон на відповідь.

Виділ Українського Студентського Т-ва „Січ“ у Грацу.

—o—

НОВІ БОЇ НА ВУЛИЦЯХ БАРСЕЛЬОНИ.

До Перпініяну дійшла вістка, що в Барсельоні дійшло до ситучки між військом і анархістами. Згинуло 3-ох вояків і 3-ох анархістів.

—o—

МІХАЕЛЬ АРЛЕН. 2

Вечеря Бальзака.

(Докінчення.)

Почувши це господар Лямбер сам мусів підпертись.

— Пане — ледви вистогнав — цвіти, світло, два допоміжні кельнери, виняткового мною замовлені.., трицять голубів...

— Не згадуйте мені голубів, ані кельнерів, змилосердіться надімною! Що за трагічне непорозуміння! Вечеря була призначена на найближчу середу!

Лямбер заволодів собою, як справжній господар; кожне його слово, що мало впасти було певне одною цифрою рахунку.

— Пане! дозвольте мені висловити вам своє спочування. Але-ж ви самі мусите зрозуміти, що вечера на дванацять осіб, це не якась картопляна зупа... Мої кошти величезні, і я мушу домагатись, щоб ви мені аж до останнього сантіма...

— Годі! — крикнув Бальзак і зробив жест із Шекспірової трагедії. — Ви настоюєте на своїй претенсії. Ви — Шайльоґ, не венецький, а кухонний... Добре! Я вам заплачу за цю вечерю аж до останнього сантіма, пане Лямбер, але ви мусите мені раніше її подати тут на стіл, аж до останнього окрушка. А тепер до стола, коли вільно мені вас просити!

Господар зробив несупокійний рух:

— Пане Бальзак! Ви не думаєте поважно?...

— Не будьте нудні, мій приятелю! Скажіть принести для гостей вечерю. І я бажаю собі, щоб ви особисто наглядали над службою, пане господарю.

Бальзак звернувся з чарівним рухом до порожнього готелю поруч себе і почав:

— Пані Корадіє! цілу вічність чекаю на вас, щоб скласти вам поклін... Граф не спускає вас із свого ока. Чи ви дозволите, що я запропоную вам одну з тих начинених голубок?...

Удавав, що розрізує мясо і повертується у другий бік:

— Но, нарешті, мій любий Кузене, може перестанемо слухати тих нудних промов нашого шановного старшого приятеля Мініє на засіданнях Академії, що нагадують похоронні промови... Кельнер! прошу налити вино панові!

Два кельнери, що стояли поруч кинулися до стола, якби на спіритистичному сеансі.

Господар наблизився до Бальзака, не маючи сміливости перебивати йому.

Бальзак говорив далі:

— Пане префекте! це фрікассе першорядне. А щодо ваших поглядів про льорда Пальмерстона та египетської конвенції то признаюся не розумію, як ви можете виправдувати англійську політику.

Бальзак цокався з порожніми шклянками. Бретанець кельнер зовсім збентежений такою розмовою гостя з порожніми кріслами випустив із рук полумисок. Бальзак насупився.

Встав із свого місця і пересівся на другий кінець стола. Обернувшись до господаря сказав:

— Но, щож! подавайте другу страву! Спершу голуби... Ах, Елізо, якби ви знали, як я вас подивляв учора в театрі... А! ви пане Лямбер хочете мені щось сказати?

— Дозвольте мені одне слово!

Бальзак похилився глибоко перед порожнім плюшевим фотелем і дивився на Лямбера нетерпляче, наче лихий, що той не дає йому далі розмовляти із сусідами.

— Я вас хочу просити, щоб ви перестали жартувати і говорили поважно. Чейже ви не домагаєтесь поважно, щоб я казав вам принести вечерю на дванацять осіб.

— О, ви не маєте довіря до мого апетиту? — відповів Бальзак. — Я гадаю, що ті мініятурові порції, які ви звичайно подаєте гостям можуть мені влекшити моє важке завдання.

Господар настоював:

— Добре, пане Бальзак, але-ж ви не можете підтримувати фікції, що за цим столом сидить дванацять осіб!

— Що-ж, власники ресторанів мають звичайну слабу фантазію...

— Чи ви не бачили, як другий кельнер перехристився, коли ви почали розмовляти з тіньми і втік?...

— Це не моя вина... На другий раз можете замовити на кельнера атеїста... А тепер вибачте, що я мушу вести далі перервану розмову з моєю сусідкою...

— Пане Бальзак! Я благаю вас, щоб ви змилосердились надімною. Тут іде про добру славу моєї фірми. Коли в Парижі розійдеться вістка...

— Це може бути тема до прегарного фейлетону. Я певний, що така подія може збільшити число ваших гостей. Люди почнуть говорити про те, як приємно гості забавляються у вас підчас вечері і за таку рекляму я ще готов домагатися у вас гонорару.

— Я прошу вас дуже покинути ці жарти і зроблю вам пропозицію... Я готов згодитися, що ви заплатите тільки за вечерю на дві особи...

Бальзак відсунув крісло і зробив таку міну якби хотів знову пересістись.

— Така пропозиція мене не цікавить, пане господарю. Покличте мені кельнера, бо я голодний, як бразилійська пантера.

Лямбер ламав нервово руки.

— Вислухайте мене, пане Бальзак. Я маю родину, ви не можете руйнувати мого цілого маєтку, який я збирав ціле життя для моїх дітей. Я хочу вас просити, щоб ви зріклися вечері на дванацять осіб. а я прошу вас приняти запросини на дві вечері тільки для вас, на доказ пошани...

Бальзак устав і зложив руки навхрест на плечах як король:

— Ви промовили мені до серця, пане Лямбер, я не можу відмовити вашій просьбі. Але я зможу вам забути ніколи, що ви не дали мені розмовляти з моїм товариством... Мусите за це післати мені до дому бодай дві пляшки шампана!

Бальзак узяв капелюх і палицю, вклонився ще раз усім фотелям і вийшов з ресторану.

Перекл. д. б.

Серед наших „русских“.

ЗІЗД „О-ВА КАЧКОВСЬКОГО“.

Дня 27. травня ц. р. відбулися Заг. Збори „О-ва Качковського“ у Львові в салі Народнього Дому. „Русскій Голос“ подає, що на збори прибуло аж 158 делегатів читалень та філій і 147 гостей. (Для інформації наших читачів слід згадати, що „О-во“ дістало від міністерства комунікації 66% знижку для учасників зборів. З цієї залізничої знижки скористали очевидно всі „русскіи“ і тому „гості“ творили майже половину учасників зборів). Збори відкрив член управи д-р. Ю. Плешкевич, проводив ними д-р І. Винницький з Дрогобича. Інж. О. Луцик доповнив друкований звіт з діяльности управи „О-ва“. Ні „Русскій Голос“, ні „Земля і Воля“ не подають ніяких даних про цю діяльність. (Знаємо, що всіх читалень Качковського є в краю мало що більше понад 100, філій 7, але й ті в більшости недіяльні). В дискусії забирало голос 14 осіб. Деякі промовці дуже гостро критикували „О-во Русских Дам“ за зберігання аристократичної назви, за невідповідне ведення кравецьких і куховарських курсів та за видавання російського місячника „Очаг“ для вузького гуртка жінок. Дісталося теж управі „О-ва“ за її неробство. Тому то головою мертвого „О-ва“ не хотів бути ні д-р В. Ваврик, ні д-р А. Копистянський. Щойно по довгих заходах удалося більшістю голосів вибрати до управи „О-ва“ двох нових „діячів“: адв. д-ра М. Крижановського і ради. А. Сивуляка. Інші члени управи й контрольної комісії залишилися без змін.

Вкінці слід згадати, що збори дозволили на внесок М. Цебринського продати „О-ву“ власний грунт на Знесінні. „Общество Качковського“ дістає річну субвенцію від уряду в квоті 1.000 зол.

МОСКВОФІЛЬСЬКІ ТАБОРИ ДЛЯ МОЛОДІ.

Т-во русских студентів „Друг“ у Львові уладжує в с. Бібрка пов. Лісько літній табор для „русских“ студентів від 6. липня до 6. серпня ц. р. — Окремий комітет при „об-ві Качковського“ приступає до будови літнього захисту в с. Тарнавка, пов. Сколе, для молоді середніх шкіл.

ЗБОРИ ФІЛІЇ „О-ВА КАЧКОВСЬКОГО“ У БРОДАХ.

Дня 17. травня ц. р. відбулися збори філії „О-ва Качковського“ у Бродах. Сам голова філії о. М. Балюта з Ясенова ствердив у свому звіті, що діяльність філії була дуже „незначна“. Не вдалося теж відкрити бурси для учеників, хоч філія управляє домом фондації Єфимовича, призначеним на бурсу. Збори доручили управі філії, щоб приспішила відкриття бурси для учеників.

„РУССКА“ КООПЕРАТИВНА КРАМНИЦЯ У ЛЬВОВІ.

З початком червня ц. р. „русскій“ „Союз сільських кооператив“ „Наша Продукція“ відкрив свою крамницю споживчих і кольоніяльних товарів у Львові при вул. Вірменській ч. 3. де раніше приміщувалася книгарня та антикварня Бодека.

Читайте „Діло“!

СТУДЕНТСЬКІ СПРАВИ.

СТУДІЇ У ВИСОКИХ ШКОЛАХ У ВАРШАВІ.

Українська Студентська Громада у Варшаві, подає до відома всім абітурієнтам та абітурієнткам усіх середніх шкіл, що інформації про студії в усіх вищих школах у Варшаві дає управа „У. С. Г.“. Листи з долученням поштової марки на відповідь слати на адресу: „U. S. H.“ W-wa I., skrzyn. poczt. 625.

За Управу:

Вітошинський Борис, голова.
А. Войтовичівна, секретар.

СТУДІЇ У ВИСОКИХ ШКОЛАХ У ГРАЦУ.

Виділ Українського Студентського Т-ва „Січ“ у Грацу, подає зацікавленим до відома, що переводить вписи на всі факультети університету, а саме: медичний, фільософічний з фармацією та всі виділи Високої Школи. Вписи починаються 15. вересня, додаткові вписи до 1. листопада. До подання слід залучити: 1) свідоцтво матуральне (признають також матури з шкіл „Р. Ш.“ та Малої Семинарії); 2) метрику уродження; 3) свідоцтво приналежности. Переклади переводить Т-во „Січ“, кошти впису 10 шил.

Умовини студій у Грацу дуже догідні, головно на медичному факультеті. Найкраща клініка середньої Европи і виклади славних професорів (між ними кількох лавреатів Нобля) дають студентам добру нагоду придбати теоретичне та головно практичне знання.

На прожиток у Грацу треба 150 шилінгів (1 ш. = 1 зол.) місячно, але при дуже скромних вимогах, можна прожити за дешевші гроші. З повної чужинецької оплати українців звичайно звільняють до 180—200 ш. Українські студенти згуртовані в Т-ві „Січ“. Адреса Т-ва: Ukrainischer Studentenverein „Sitsch“, Graz, Universität — Oesterreich.

По ближчі інформації звертатися на подану адресу, залучуючи міжнародній купон на відповідь.

Виділ Українського Студентського Т-ва „Січ“ у Грацу.

—o—

НОВІ БОЇ НА ВУЛИЦЯХ БАРСЕЛЬОНИ.

До Перпініяну дійшла вістка, що в Барсельоні дійшло до ситучки між військом і анархістами. Згинуло 3-ох вояків і 3-ох анархістів.

—o—

МІХАБЕЛЬ АРЛЕН. 2

Вечеря Бальзака.

(Докінчення.)

Почувши це господар Лямбер сам мусів підпертись.

— Пане — ледви вистогнав — цвіти, світло, два допоміжні кельнери, винятково мною замовлені.., трицять голубів...

— Не згадуйте мені голубів, ані кельнерів, змилосердіться надімною! Що за трагічне непорозуміння! Вечеря була призначена на найближчу середу!

Лямбер заволодів собою, як справжній господар; кожне його слово, що мало впасти було напевне одною цифрою рахунку.

— Пане! дозвольте мені висловити вам своє співчування. Але-ж ви самі мусите зрозуміти, що вечера на дванадцять осіб, це не якась картопляна зупа... Мої кошти величезні, і я мушу домагатись, щоб ви мені аж до останнього сантіма...

— Годі! — крикнув Бальзак і зробив жест із Шекспірової трагедії. — Ви настоюєте на своїй претенсії. Ви — Шайльоґ, не венецький, а кухонний... Добре! Я вам заплачу за цю вечерю аж до останнього сантіма, пане Лямбер, але ви мусите мені раніше її подати тут на стіл, аж до останнього окрушка. А тепер до стола, коли вільно мені вас просити!

Господар зробив неспокійний рух:

— Пане Бальзак! Ви не думаєте поважно?...

— Не будьте нудні, мій приятелю! Скажіть принести для гостей вечерю. І я бажаю собі, щоб ви особисто наглядали над службою, пане господарю.

Бальзак звернувся з чарівним рухом до порожнього готелю поруч себе і почав:

— Пані Кораліє! цілу вічність чекаю на вас, щоб скласти вам поклін... Граф не спускає вас із свого ока. Чи ви дозволите, що я запропоную вам одну з тих начинених голубок?..

Удавав, що розрізує м'ясо і повернувся у другий бік:

— Но, нарешті, мій любий Кузене, може перестанемо слухати тих нудних промов нашого шановного старшого приятеля Міньє на засіданнях Академії, що нагадують похоронні промови... Кельнер! прошу налити вино панові!

Два кельнери, що стояли поруч кинулися до стола, якби на спіритистичному сеансі.

Господар наблизився до Бальзака, не маючи сміливости перебивати йому.

Бальзак говорив далі:

— Пане префекте! це фрікассе першорядне. А щодо ваших поглядів про льорда Пальмерстона та египетської конвенції то признаюся не розумію, як ви можете виправдувати англійську політику.

Бальзак цокався з порожніми шклянками. Бретанець кельнер зовсім збентежений такою розмовою гостя з порожніми кріслами випустив із рук полумисок. Бальзак насупився.

Встав із свого місця і пересівся на другий кінець стола. Обернувшись до господаря сказав:

— Но, щож! подавайте другу страву! Спершу голуби... Ах, Елізо, якби ви знали, як я вас подивляв учора в театрі... А! ви пане Лямбер хочете мені щось сказати?

— Дозвольте мені одне слово!

Бальзак похилився глибоко перед порожнім плюшевим фотелем і дивився на Лямбера нетерпляче, наче лихий, що той не дає йому далі розмовляти із сусідами.

— Я вас хочу просити, щоб ви перестали жартувати і говорили поважно. Чейже ви не домагаєтесь поважно, щоб я казав вам принести вечерю на дванацять осіб.

— О, ви не маєте довіря до мого апетиту? — відповів Бальзак. — Я гадаю, що ті мініятурові порції, які ви звичайно подаєте гостям можуть мені влекшити моє важке завдання.

Господар настоював:

— Добре, пане Бальзак, але-ж ви не можете підтримувати фікції, що за цим столом сидить дванацять осіб!

— Що-ж, власники ресторанів мають звичайну слабу фантазію...

— Чи ви не бачили, як другий кельнер перехристився, коли ви почали розмовляти з духами і втік?...

— Це не моя вина... На другий раз можете замовити на кельнера атеїста... А тепер вибачте, що я мушу вести далі перервану розмову з моєю сусідкою...

— Пане Бальзак! Я благаю вас, щоб ви змилосердились надімною. Тут іде про добру славу моєї фірми. Коли в Парижі розійдеться звістка...

— Це може бути тема до прегарного фейлетону. Я певний, що така подія може збільшити число ваших гостей. Люди почнуть говорити про те, як приємно гості забавляються у вас підчас вечері і за таку рекляму я ще готов домагатися у вас гонорару.

— Я прошу вас дуже покинути ці жарти і зроблю вам пропозицію... Я готов згодитися, що ви заплатите тільки за вечерю на дві особи...

Бальзак відсунув крісло і зробив таку міну якби хотів знову пересістись.

— Така пропозиція мене не цікавить, пане господарю. Покличте мені кельнера, бо я голодний, як бразилійська пантера.

Лямбер ламав нервово руки.

— Вислухайте мене, пане Бальзак. Я маю родину, ви не можете руйнувати мого цілого маєтку, який я збирав ціле життя для моїх дітей. Я хочу вас просити, щоб ви зріклися вечері на дванацять осіб. а я прошу вас приняти запросини на дві вечері тільки для вас, на доказ пошани...

Бальзак устав і зложив руки навхрест на плечах як король:

— Ви промовили мені до серця, пане Лямбер, я не можу відмовити вашій просьбі. Але не зможу вам забути ніколи, що ви не дали мені розмовляти з моїм товариством... Мусите за це післати мені до дому бодай дві пляшки шампана!

Бальзак узяв капелюх і палицю, вклонився ще раз усім фотелям і вийшов з ресторану.

Перекл. д. б.

Літературна сторінка.

Роман Юрія Смолича.

Український роман і повість підсовітської України перейшли вже декілька етапів. Незалежно від ріжних позалітературних натисків, що вимушували таке, а не інше трактування предмету, чільні твори всеж зберегли своє суто українське обличчя. Не диво, що найкращі з них, що й творять „генеральну лінію" та хребет повістевої прози в тогобічній літературі — як „Вальдшнепи" Хвильового, „Чотири шаблі" Яновського, „Мати" Головка (в першій редакції) та багато інших знайшлися під обстрілом офіційної критики і нині визнані за націоналістичні та куркульські. А коли який чільний твір оминав випадів на себе, так із чисто побічних обставин як ось „Роман Міжгіра" І. Ле, де маємо неукраїнське окруження. При пониженні загального рівня в останніх роках, усеж головною рисою української совітської повісти залишилась майстерна будова творів, майже виключно аґітаційних, писаних на завдану тему. Тому до деякої міри несподіванкою є на тому тлі останній роман Юрія Смолича — „Наші тайни".

Вже перші розділи переконують читача, що це твір небуденний — і своїм підходом до теми і психольоґічною вникливістю, і акцією, яка ні разу не переходячи в оповідання, веде всі повні руху та життя постаті роману від першої до останньої сторінки. Письменник вибрав тут зумисне тему не наших днів, а военних і революційних років, де він міг свобідніше змальовувати дійсність, здебільша безперечно ним самим пережитих подій.

Темою роману є історія однієї ґімназії неназваного прикордонного міста („великої вузлової залізнодорожної станції") на Україні 1914—17 рр. Головного героя роман властиво не висуває — героєм є тут колектив, ґімназія в цілому, а учнівська футбольна команда у вужчому понятті, молодь, що за час війни переходить духовий перелім та активно бере участь у тогочасних подіях. При ідеальній єдности місця та акції — ціле життя російської імперії, що розвалюється, показане виключно в екрану подій самого міста. Автор капітально розгортає атмосферу передвоєнного чиновницького та цареславного виховання, неутовтані характери учнів ріжних національностей, що з трудом нагинаються до дисципліни та з вибухом війни чимраз більше її дезорганізують, поки накінці, з першою хвилею революції, не попливуть зовсім за нею. Деякі учнівські чи професорські типи змальовані, правда, основніше, але їх ледви чи можнаб уважати властивими героями роману. Це учні: Шая Піркес, виразник нібм клясової свідомости, що на все має лиш один погляд — своє „ненавиджу"! Найцікавіше в цій постаті те, що автор її, саме жида робить виразником та імпортером марксизму на ґрунті, де назріває рівночасна революційна українська, хоч і неусвідомлена ще зовсім, але національна сила. Виразником її виступає передусім молодий націоналіст Репетюк. Обік них інші типи, як русопяти Зілов і Воропаєв, „золотий" хлопець Кульчицький та інші. Якоїсь „позитивної" постаті годі в цьому романі дошукуватись — автор її мабуть зовсім свідомо не висував з ніякого боку, бажаючи дати справді вірний образ духового хаосу молоді, що щойно на порозі життя (5—8 кляси), одного революційного дня мусіла почати думати та діяти, як дорослі.

Зате зобразив він що інше: як товарищі з однієї школи, що деінде напр. у футбольній грі вміють думати одноціло, зі зростом подій розєднуються послідовно на два ворожі табори. Ось маніфестація. Учні мають виступити також з революційним прапором. Але котрий саме революційний — червоний чи жовто-блакитний? Починається розлам, що наростає, аж у кінцевій сцені, у незрівняно майстерному закінченні, автор показує нам, тільки дві постаті, дві вже усвідомлені та непримирні сили: Шаю Піркеса за червоним скорострілом і Репетюка, якого Піркес „ненавидів на ціле життя", що наступає на його відтинок.

Таке закінчення. Все те, що було далі, належить уже до історії. Автор хотів показати сили, що назрівали та вкінці стали одна проти одної; автор не „тримає" ні з цими ні з тими. І Піркес має рацію (бо інакше не може) і Репетюк зі свого становища. Ніякої згоди між ними бути не може. Тут саме вершок драматичного конфлікту, який автор урива в половині, всеж посилаючи на останніх картках у груди Піркеса символічну кулю українського націоналізму, що наступає.

В романі нема нічого із т. зв. естетизму — він по репортерськи вірний, подекуди брутальний, автор показує кожну, добру чи злу, риску, якщо лиш вона може змалювати виразніше чи з нового боку якийсь тип. Тут автор безпардонний реаліст, для якого всі людські вчинки цікаві, просто тому, що вони людські.

Цей роман, справді великий роман, читаємо із захопленням. Далекий від усякої „повчальної" чи „приємної лектури", він зразуж захоплює нас своїм розбурханим життєвим виром. Якась притаєна траґічна віра автора в людину, таку рядову і звичайну, яку стихія жене до того, щоб вона висловлялась „героїчно", чинить усі постаті роману близькими і захопливими творами справжньої живої літератури в найкращому розумінні.

Книжка безперечно викликалаб у Галичині трохи крику серед тих, кому образ змальованої молоді буде „неприємний"; тим неменш вонa булаб чудовим зразком, як писати справжній роман — роман безпосередньої акції.

С. Гор.

Українські письменники в болгарській літературі.

Ще і досі в Болгарії не знають ані нашої історії, ані нашої літератури. Багато болгар, коли заговориш з ними про наше питання, радо послуговуються фразою — „всічкі руснаці". Зовсім вірно зазначає д-р Д. Шишманов, внук нашого славного М. Драгоманова, що — „поняття про Україну у нас (болгар) дуже мрячне. Як звучить українська мова, яка далека вона від російської мови, де нею балакають — того хто не знає. А коли нагадаєш комусь про українську літературу, певно прочитаєш в його очах насмішливе недовіря або й відвертий сміх". А прецінь наша українська література не є вже така незнана серед культурніших кол Болгарії і мала вона значний вплив саме на болгарську літературу і з часів передвизвольної доби Болгарії і пізніше. Ми знаходимо в ній переклади на болгарську мову старих наших письменників — Марка Вовчка, Основяненка, Грінченка, І. Франка, Коцюбинського і сучасних наших письменників — Кобилянської, О. Олеся та ін., але понад усе знаходимо переклади, перерібки і наслідування Шевченка.

В історичній давнині, ще до охрещення Русі, знаходимо звязки України з Болгарією. Пізніше, коли Святослав в X. ст. зробив два походи на Болгарію, ці звязки поширилися. Преславський двір царя Симеона славився своїми літературними багатствами і треба думати, що два Святославові збірники з років 1073 і 1076 більше-менше є копіями з енциклопедичного збірника, складеного для домашнього читання цареві Симеонові. Тут-же в Болгарії запізналося тоді київське військо з сином Симеона — Бояном. Дехто з болгар припускає, що саме той Боян, якого дуже не любили на дворі царя Симеона за відступництво від віри Христової, утік разом з військом Святослава і став співцем останнього а від нього, мовляв, всі співці почали зватися боянами і про одного з таких боянів часто згадується в нашому славному „Слові о полку Ігоревім".

Пройшли віки. Болгарія попала під гнет Туреччини. Болгарський нарід поневірявся в неволі і доля болгарського народу була спільною з долею українців. Цілком природно, що у письменників обох народів знаходилися спільні теми. В ті часи особливо близький був для болгар Т. Шевченко, який огненим словом боровся за волю свого народу.

У 60-ті і 70-ті роки минулого століття, коли ще Болгарія була в неволі, Т. Шевченко поруч інших наших письменників мав найбільший вплив на болгарську літературу. Саме в ці роки молодий болгарський поет Ксенофонт-Райко Жінзіфов перебуває на студіях в московськім університеті. Там він запізнається з виданим щойно „Кобзарем" Шевченка і ще за життя останнього вміщує в царгородських „Български Книжници" довгий свій вірш — „Гуляњ", який був написаний під найбільшим впливом Шевченка. В тому самому році містить він у московських „Братски Трудъ" переклад Шевченкового „Посланія до П. Шафарика", а вже в 1863. році видає Р. Жінзіфов свою першу власну „Новобългарску спирку", де знаходимо цілий відділ перекладів з Шевченкового „Кобзаря" (44 сторінки з 129—173). „Кървава кошуля" Жінзіфова це наслідування Шевченка, річ досить слаба, хоч мала значіння політичне для пробудження болгарського народу.

В. Ф-ич.

Хроніка.

РОКОВИНИ СВІНБЕРНА

Століття уродин одного з найбільших англійських поетів Альджернона Свінберна проминуло в Англії майже незамітно, хоч цей поет мав величезний вплив на розвиток нової англійської поезії. Журнали присвятили йому статті, на цьому і скінчилося. При кінці минулого віку Свінберном захоплювалися теж у Франції. Цікаво, що коли Свінберн мав намір утопитись, Мопасан кинувся до води і спас його. Свінберн знав дуже добре французьку поезію і був під її впливом.

ДЖЕК ЛЬОНДОН ПРО АМЕРИКУ.

Один з нюйорських журналів друкує фрагменти із щоденника Джека Льондона. Ось як автор „Морського вовка" характеризує Америку:

„Америка — країна з будучиною, але без минувшини; країна мрійників, штукарів і грабіжників. Англія це стара панна, захист і сила. Нехай живе стара панна — символ тисячелітньої сили! День за днем — традиція, вірність. Гроші панують над світом, але не над цілим. Соціялізм переможе, але не швидше, як за сто років. Чоловік — завсіди довець себто хижак. Англія — тигр, що лежить на сонці і гріє свої старі кости. Англія боїться соціялізму, — Америка до нього не доросла і його не бачить".

За той короткий час від смерти Д. Льондона соціялізм, про який він мріяв пішов шкереберть!

ДОСВІДИ ВЕЛИКОГО РЕЖИСЕРА.

Славний російський режисер Волод. Немирович-Данченко видав книжку своїх спогадів „Із минулого", де оповідає про методи своєї праці у московському „Художественному театрі". 40 літ працював він гармонійно у цьому театрі із Станіславським. Він подає точні дефініції, що таке режисер — як інтерпретатор тексту, актор, що показує іншим акторам як грати і будівничий театральної обстанови. У книжці є живі портрети Толстого, Чехова та Горкого.

ДРІБНІ ВІСТКИ.

— Рада Союзу польських католицьких письменників хоче відсвяткувати восени 50-ліття письменської праці Марії Родзевичівної.

— Академія Наук в Амстердамі оголосила міжнародній конкурс на поетичний твір у латинській мові. Речинець присилки творів до 1. червня 1938 р.

СТОРІНКА БЕЗ ПОЛІТИКИ.

Пострах китайських піратів.

Пригоди на китайському морі

Здавалось би, що давній пострах морських подорожей пірати, перейшли вже до музейного архіву і стали вже тільки темою до оповідань для підростаючої молоді. І справді в Европі, чи навіть в Америці морських розбишак уже нема вате на Далекому Сході, у китайських заливах і великих ріках процвітає ще цей хижацький промисл. Китайський уряд найчастіше не може собі дати ради з цією явою, тому теж ріжні европейські уряди дбають у своїх пристанях та в китайських пристанях про безпеку своїх громадян, удержуючи окрему службу безпеки. Ця служба справді важка і вимагає не тільки правдивої мужеської відваги, але теж великої холоднокровности, розваги і рішучости.

Одним із найвизначніших европейських старшин, які стали справжнім пострахом жовтих піратів є сотник „С" начальник протихижацької бригади у Гонконгу.

Є це поставний, стрункий мужчина, з ясним заростом, якого називають найхолоднокровнішим чоловіком Гонконгу. Хоч сотник „С." не дуже вже молодий, але знаменито виспортований, і елегантно одягнений, немов правдивий европейський чепурун. Перед тим чепуруном дрожать усі китайські пірати.

У вільних від важкої „роботи" хвилинах пересиджує сотник С. залюбки на терасі европейського ресторану і з усмішкою вислухує оповідань ріжних европейських туристів про несамовиті пригоди серед китайських піратів. Сам дуже рідко оповідає щонебудь про себе і про свої пригоди. Одначе іноді, щоб доказати, що боротьба з китайськими морськими бандитами не така дуже романтична, оповідає теж сам деякі важніші події із свого старшинського життя.

Дейсі — любка пірата

Серед кружка гарних пань, одягнених у вечорові сукні та панів у смокінгах, підчас цього, як филипинська орхестра грала наймодніше мельодійне танго, сотник С. оповідав свої пригоди з байдужою усмішкою, немов про подвиги на балевій салі, а не серед жорстоких китайських хижаків

— Так, у минулому тижні мали ми справді небуденне щастя. Від кількох місяців наступали ми на пяти одної банди, яка пограбила багато кораблів між Чефу і Фочу і вчинила майже всю торговлю неможливою. Грабіжники мали два швидкі байдаки, скоростріли і були би непереможні... якщо нам не булаб помогла... жінка. Справді жінка відіграла найважнішу ролю в цій події, яка надається до американської фільми. Дейсі Менг є правдивою дитиною міжнароднього Гонконгу. Вона на половину европейка, на половину китайка. Батько був ірляндець, а мати китайка. Кілька літ їздила Дейсі на чердаку піратського байдака „Сун", який працював по цілому китайському морі. Перед місяцем напала згадана банда на малий португальський корабель. Капітана викинули просто в море, а цілий вантаж розграбили, тримаючи цілий час моряків під загрозою револьверу. До двох годин ограбили вони цілий корабель, знищили радіову корабельну стацію і відтак покинули пароплав разом із залогою серед моря. Пароплав приплив чотири дні пізніше до Шангаю.

Або історія „Гуа Шіну". Під китайським прапором плив під проводом капітана Тевдзена, шведа корабель містоти 4.000 тон із Шангаю до Фучу. На кораблі їхало 210 китайських пасажирів, багатий вантаж зложений з кількох скринь срібла і 271 почтових пересилок. Катастрофа скоїлася на китайському морі. Недалеко острову Талюк напало 34 жовтих пасажирів на корабель і стріляючи на право і на ліво поранили кількох моряків та застрілили першого керманича. Капітана і двох европейських старшин (одного норвежця й одного данця) взяли в полон а корабель завезли до Бія-бай, правдивого піратського гнізда, недалеко Гонконгу. Там ждали вже бандити (цілий напад був у порозумінні з бандитами і заздалегідь уплянований) забрали всі вартісні предмети і цілий вантаж, залогу повязали і щойно тоді покинули „Гуа Шін". Доволі довго мучилися моряки заки вдалося їм звільнитися з пут. День пізніше корабель приплив до Амой, але за піратами очевидно навіть слід застиг. Така історія булаб в Европі неімовірна, та Гонконг дуже далеко від Европи і багато річей для европейців неімовірних, там вважають їх зовсім буденним явищем.

Заздрість.

Нема тижня, щоб Гонконгу не заалярмувала вістка про новий напад. Всі такі оповідання виглядають радше на фільмовий сценар та проте вони жахливо правдиві. Одного дня прийшла схвильована Дейсі до сотника С. заявляючи, що хоче щось дуже важного сказати.

— Я був збентежений — оповідав сотник С. — і недовіряв їй. Вона заявила, що коли візьму свій найкращий човен та найкращих людей і піду за її вказівками, то зловлю цілу банду піратів.

— Якщо говорите неправду — сказав я дівчині — то скажу вас розстріляти.

На ці слова Дейсі тільки усміхнулася. Щойно згодом зрозумів сотник С., що молодої любовниці піратського вожда ніщо не могло вже врятувати, бо вона вже й так була немов мертва.

— Цієї ночі схопили ми цілу банду. Драбуги були такі заскочені, що навіть не намагалися боронитись. Їм рішуче не могло в голові поміститися відки поліція знала про їх найкращий сховок у Бія.

Коли я ввійшов до каюти і побачив вожда банди при чарці з якоюсь дівчиною на колінах — я зрозумів причину зради Дейсі. Заздрість! Зовсім так само, як воно найчастіше діється у кіні.

— А Дейсі? Вона ще тієї самої ночі вмерла. Як я згодом довідався, вона напилася якоїсь китайської отрути, яка вбивала повільно, але певно. Ех ці люди вміють вмирати!

Ці всі страхіття оповідав сотник С. спокійно під звуки джезбендової музики на терасі люксусового ресторану. А у віддалі майоріли в пристані щогли кораблів, а ще далі у віддалі 5 миль дике побережжя, на якому сотник схопив цілу банду піратів. Европа і Азія поруч себе...

—o—

Крамниця обману.

Париський дописувач одного англійського часопису відкрив на лівому березі Сени, на границі латинської дільниці оригінальну крамницю, яку він назвав „крамницею обману".

На перший погляд „крамниця обману" нічим не ріжниться від кожної іншої париської крамниці, в якій можна купити папери, листи і вічні пера. І тільки втаємничений гість знає, що він в одинокім цього роду заведенні столиці світа. Крамниця дає поміч кожному, хто потребує якесь „алібі.

Спеціяльністю крамниці є доставляти ріжні предмети, які моглиб служити невірним чоловікам чи жінкам як алібі. Нпр. чоловік виїхав буцімто до Ліону в ділових справах, а направду він перебув кілька днів у якійсь приємній околиці під Парижем. Він іде до „крамниці обману", де дають йому багатий вибір листівок із краєвидами Ліону. Він пише кілька листівок, які крамниця зобовязується вислати з Ліону (почтова печатка це найкращий доказ). Крім цього можна дістати ще в цій крамниці спис страв ліонських ресторанів, білети вступу до ліонських кін і т. д. З таким арсеналом алібі не страшне і легко заспокоїти заздрісну жінку.

Ліон поданий тільки для прикладу, бо „крамниця обману" обслуговує всі міста Франції і найбагатші центри закордону. Так само легко може собі клієнт уладити виїзд до Марсей, Бріселі, Льондону, Відня і т. д. Після „повороту" привозить зі собою валізки з наліпками ріжних закордонних гостинниць. Очевидно, такі наліпки доставляє „крамниця обману" за добрі грошики.

НА ЯКУ НЕДУГУ І КІЛЬКО ВМИРАЄ ЛЮДЕЙ.

На тисячу смертних припадків умирає: насильною смертю 88 осіб, на заразливі хвороби 37, з ріжних причин 62, на недуги легенів і віддихових органів 256, на мозок і нерви 96, на серце і обіг крови 162, на шлункові недуги 109, на рака та інші новотвори 96, зі старости 94.

Як бачимо, 9/10 умирає на різні недуги, лише 1/10 умирає зі старости.

ПОВІНЬ У БАЛЕВІЙ САЛІ.

Болгарські часописи подають багато ціка... вих подробиць про повінь, що недавно навіст... ла Болгарію і накоїла чимало спустошень.

У містечку Сені відбувся бенкет залізнич... ків у честь старших товаришів, які відходили на емеритуру. Бенкет відбувся підчас бурі. Д... вечері у великій салі засіло більше як 100 осіб. Хоч ввесь час лискало й гуркотіли громи, гості бавилися уже добре не звертаючи ніякої уваги на те, що діється на дворі. Раптом хвилі води, які осягнули рівень партеру вдерлися з цілою силою крізь вікно до салі. Одночасно почала теж напливати на салю вода і крізь двері. Серед присутніх счинився правдивий переполох.

Залізничники повскакували на крісла, а ... так на столи. Одначе столи не видержали такого сильного натиску тягару і заломились а всі підхмелені гості опинились у воді. Щойно по кільканацяти хвилинах примусової купелі і плавання приїхала пожежна сторожа, яка врятувала протверезілих за той час гостей з примусової купелі.

КІТ І СОБАКА НА МОРІ.

З Ню Йорку вибирається небавом в подорож крізь Атлянтик якийсь американський поляк Ернест Бєганський, який вибрав собі дуже дивний спосіб льокомоції, а саме хоче він їхати у великій бочці, яка матиме щоглу і вітрило. В середині бочка буде уладжена примітивно і матиме тільки полеве ліжко, спижарню і холодільню.

Дивний подорожний забирає зі собою кота і пса. Малий сіямський кіт має принести йому щастя, а пес буде виконувати службу морського вартівника підчас сну свого пана. Цей оригінальний подорожний не буде нудьгувати, бо дістав від одної більшої корабельної лінії замовлення на радіові передачі своїх вражінь. Корабельне товариство організує на своїх кораблях, які перепливають Атлянтик, радіоприймальну службу і цікаві подробиці з цієї подорожі міститимуть негайно корабельні часописи

ГРОШІ З ДЕРЕВА.

Міська управа американського містечка Бляйн впала на дуже добрий плян залатати діру в громадськім буджеті. На цім пляні заробило місто кругло 100.000 долярів.

Це містечко опинилось було перед недавним часом у скрутному фінансовому положенні і щоб трошки з цієї скрути звільнитися, видало 150.000 долярів у деревляній монеті. Цими грішми платила громада свої громадські зобовязання, зазначивши при тім, що в означеному часі виміняє деревляні гроші на правдиву дзвінку монету. Коли речинець виміни прийшов і громада могла вже почати виплату, на превелике диво до виміни зголошено тільки 50.000 долярів. Хоч громада закликувала кілька разів усіх, що мають деревляні гроші виміняти їх, ніхто більше не зголошувався. Щойно згодом виявилося, що 100.000 дол. деревляних грошей опинилося в руках колекціонерів, які викупили деревляні гроші, щоб збогатити свої колекції ріжних монет. Таким чином громада зовсім ненадійно заробила 100.000 долярів.

—o—

КІЛЬКО КІЛЬОГРАМІВ ПАПЕРУ ЗУЖИВАЄ ПЕРЕСІЧНО ОДИН ЧОЛОВІК ЗА ЦІЛЕ ЖИТТЯ

Один чоловік у Чехословаччині зуживає за ціле своє життя 702 кг. паперу; у Франції 1.0..; в Англії 1.998; в Америці 3.618

Тільки освітою, культурою і вихованням здобудемо кращу долю. Не жалуймо датків на скріплення освітних змагань.

СТОРІНКА БЕЗ ПОЛІТИКИ.

Пострах китайських піратів.

Пригоди на китайському морі.

Здавалось би, що давній пострах морських подорожей пірати, перейшли вже до музейного архіву і стали вже тільки темою до оповідань для підростаючої молоді. І справді в Европі, чи навіть в Америці морських розбишак уже нема вже на Далекому Сході, у китайських заливах і великих ріках процвітає ще цей хижацький промисл. Китайський уряд найчастіше не може собі дати ради з цією язвою, тому теж ріжні европейські уряди дбають у своїх пристанях та в китайських пристанях про безпеку своїх громадян, удержуючи окрему службу безпеки. Ця служба справді важка і вимагає не тільки правдивої мужеської відваги, але теж великої холоднокровности, розваги і рішучости.

Одним із найвизначніших европейських старшин, які стали справжнім пострахом жовтих піратів є сотник „С" начальник протихижацької бригади у Гонконгу.

Є це поставний, стрункий мужчина, з ясним заростом, якого називають найхолоднокровнішим чоловіком Гонконгу. Хоч сотник „С." не дуже вже молодий, але знаменито вспортований, і елегантно одягнений, немов правдивий европейський чепурун. Перед тим чепуруном дрожать усі китайські пірати.

У вільних від важкої „роботи" хвилинах пересиджує сотник С. залюбки на терасі европейського ресторану і з усмішкою вислухує оповідань ріжних европейських туристів про несамовиті пригоди серед китайських піратів. Сам дуже рідко оповідає щонебудь про себе і про свої пригоди. Одначе іноді, щоб доказати, що боротьба з китайськими морськими бандитами не така дуже романтична, оповідає теж сам деякі важніші події із свого старшинського життя.

Дейсі — любка пірата

Серед кружка гарних пань, одягнених у вечорові сукні та панів у смокінгах, підчас цього, як филипинська орхестра грала наймодніше мельодійне танґо, сотник С. оповідав свої пригоди з байдужою усмішкою, немов про подвиги на балевій салі, а не серед жорстоких китайських хижаків

— Так, у минулому тижні мали ми справді небуденне щастя. Від кількох місяців наступали ми на пяти одної банди, яка пограбила багато кораблів між Чефу і Фочу і вчинила майже всю торговлю неможливою. Грабіжники мали два швидкі байдаки, скоростріли і були би непереможні... якщо нам не булаб помогла... жінка. Справді жінка відіграла найважнішу ролю в цій події, яка надається до американської фільми. Дейсі Менг є правдивою дитиною міжнародного Гонконгу. Вона на половину европейка, на половину китайка. Батько був ірляндець, а мати китайка. Кілька літ їздила Дейсі на чердаку піратського байдака „Сун", який працював по цілому китайському морі. Перед місяцем напала згадана банда на малий португальський корабель. Капітана викинули просто в море, а цілий вантаж розграбили, тримаючи цілий час моряків під загрозою револьверу. До двох годин ограбили вони цілий корабель, знищили радіову корабельну стацію і відтак покинули пароплав разом із залогою серед моря. Пароплав приплив чотири дні пізніше до Шангаю.

Або історія „Гуа Шіну". Під китайським прапором плив під проводом капітана Тевдзена, шведа корабель місткости 4.000 тон із Шангаю до Фучу. На кораблі їхало 210 китайських пасажирів, багатий вантаж зложений з кількох скринь срібла і 271 почтових пересилок. Катастрофа скоїлася на китайському морі. Недалеко острову Талюк напало 34 жовтих пасажирів на корабель і стріляючи на право і на ліво поранили кількох моряків та застрілили першого керманича. Капітана і двох европейських старшин (одного норвежця й одного данця) взяли в полон а корабель завезли до Біа-бай, правдивого піратського гнізда, недалеко Гонконгу. Там ждали вже бандити (цілий напад був у порозумінні з бандитами заздалегідь уплянований) забрали всі вартісні предмети і цілий вантаж, залогу повязали і щойно тоді покинули „Гуа Шін". Доволі довго мучилися моряки заки вдалося їм звільнитися з пут. День пізніше корабель приплив до Амой, але за піратами очевидно навіть слід застиг. Така історія булаб в Европі неймовірна, та Гонконг дуже далеко від Европи і багато річей для европейців неймовірних, там вважають їх зовсім буденним явищем.

Заздрість.

Нема тижня, щоб Гонконгу не заалярмувала вістка про новий напад. Всі такі оповідання виглядають радше на фільмовий сценар та проте вони жахливо правдиві. Одного дня прийшла схвильована Дейсі до сотника С. заявляючи, що хоче щось дуже важного сказати.

— Я був збентежений — оповідав сотник С. — і недовіряв їй. Вона заявила, що коли візьму свій найкращий човен та найкращих людей і піду за її вказівками, то зловлю цілу банду піратів.

— Якщо говорите неправду — сказав я дівчині — то скажу вас розстріляти.

На ці слова Дейсі тільки усміхнулася. Щойно згодом зрозумів сотник С., що молодої любовниці піратського вожда ніщо не могло вже врятувати, бо вона вже й так була немов мертва.

— Цієї ночі схопили ми цілу банду. Драбуги були такі заскочені, що навіть не намагалися боронитись. Їм рішуче не могло в голові поміститися відки поліція знала про їх найкращий сховок у Біа.

Коли я ввійшов до каюти і побачив вожда банди при чарці з якоюсь дівчиною на колінах — я зрозумів причину зради Дейсі. Заздрість! Зовсім так саміcько, як воно найчастіше діється у кіні.

— А Дейсі? Вона ще тієї самої ночі вмерла. Як я згодом довідався, вона напилася якоїсь китайської отрути, яка вбивала повільно, але певно. Ех ці люди вміють вмирати!

Ці всі страхіття оповідав сотник С. спокійно під звуки джезбендової музики на терасі люксусового ресторану. А у віддалі майоріли в пристані щогли кораблів, а ще далі у віддалі 5 миль дике побережжа, на якому сотник схопив цілу банду піратів. Европа і Азія поруч себе.

——о——.

Крамниця обману.

Париський дописувач одного англійського часопису відкрив на лівому березі Сени, на границі латинської дільниці оригінальну крамницю, яку він назвав „крамницею обману".

На перший погляд „крамниця обману" нічим не ріжниться від кожної іншої париської крамниці, в якій можна купити папери, листи і вічні пера. І тільки втаємничений гість знає, що він в одинокім цього роду заведенні столиці світа. Крамниця дає поміч кожному, хто потребує якесь „алібі.

Спеціяльністю крамниці є доставляти ріжні предмети, які моглиб служити невірним чоловікам чи жінкам як алібі. Нпр. чоловік виїхав буцімто до Ліону в ділових справах, а направду він перебув кілька днів у якійсь приємній околиці під Парижем. Він іде до „крамниці обману", де дають йому багатий вибір листівок із краєвидами Ліону. Він пише кілька листівок, які крамниця зобовязується вислати з Ліону (почтова печатка це найкращий доказ). Крім цього можна дістати ще в цій крамниці спис страв ліонських ресторанів, білети вступу до ліонських кін і т. д. З таким арсеналом алібі не страшне і легко заспокоїти заздрісну жінку.

Ліон поданий тільки для прикладу, бо „крамниця обману" обслуговує всі міста Франції і найбагатші центри закордону. Так само легко може собі клієнт уладити виїзд до Марсей, Брісели, Льондону, Відня і т. д. Після „повороту" привозить зі собою валізки з наліпками ріжних закордонних гостиниць. Очевидно, такі наліпки доставляє „крамниця обману" за добрі грошики.

НА ЯКУ НЕДУГУ І КІЛЬКО ВМИРАЄ ЛЮДЕЙ.

На тисячу смертних припадків умирає: насильною смертю 88 осіб на заразливі хвороби 37, з ріжних причин 62, на недуги легенів і дихових органів 256, на мозок і нерви 96, на серце і обіг крови 162, на шлункові недуги 109, на рака та інші новотвори 96, зі старости 94.

Як бачимо, 9/10 умирає на різні недуги, лише 1/10 умирає від старости.

ПОВІНЬ У БАЛЕВІЙ САЛІ.

Болгарські часописи подають багато цікавих подробиць про повінь, що недавно навістила Болгарію і накоїла чимало спустошення.

У містечку Севі відбувся бенкет залізничників у честь старших товаришів, які відходили на емеритуру. Бенкет відбувся підчас бурі. До вечері у великій салі засіло більше як 100 осіб. Хоч ввесь час лискало й гуркотіли громи, гості бавилися уже добре. не звертаючи ніякої уваги на те, що діється на дворі. Раптом хвилі води, які осягнули рівень партеру вдерлися з великою силою крізь вікно до салі. Одночасно почала теж напливати на салю вода і крізь двері. Серед присутніх счинився правдивий переполох.

Залізничники повскакували на крісла, а відтак на столи. Одначе столи не видержали такого сильного натиску тягару і заломились а всі підхмелені гості опинились у воді. Щойно по кільканацяти хвилинах примусової купелі і плавання приїхала пожежна сторожа, яка врятувала протверезілих за той час гостей з примусової купелі.

КІТ І СОБАКА НА МОРІ.

З Ню Йорку вибирається небавом в подорож крізь Атлянтик якийсь американський поляк Ернест Беганський, який вибрав собі дуже дивний спосіб льокомоції, а саме хоче він їхати у великій бочці, яка матиме щоглу і вітрило. В середині бочка буде уладжена примітивно і матиме тільки полеве ліжко. спижарню і холодільню.

Дивний подорожний забирає зі собою кота і пса. Малий сіямський кіт має принести йому щастя, а пес буде виконувати службу нічного вартівника підчас сну свого пана. Цей оригінальний подорожний не буде нудьгувати, бо дістав від одної більшої корабельної лінії замовлення на радіові передачі своїх вражінь. Корабельне товариство організує на своїх кораблях, які перепливають Атлянтик, радіоприймальну службу і цікаві подробиці з цієї подорожі міститимуть негайно корабельні часописи.

ГРОШІ З ДЕРЕВА.

Міська управа американського містечка Бляйн впала на дуже добрий плян залатати діри в громадськім буджеті. На цім пляні заробило місто кругло 100.000 долярів.

Це містечко опинилось було перед недавнім часом у скрутному фінансовому положенні і щоб трошки з цієї скрути звільнитися, видало 150.000 долярів у деревляній монеті. Цими грішми платила громада свої громадські зобовязання, зазначивши при тім, що в означеному часі виміняє деревляні гроші на правдиву дзвінку монету. Коли речинець виміни прийшов і громада могла вже почати виплати, на превелике диво до виміни зголошено тільки 50.000 долярів. Хоч громада закликувала кілька разів усіх, що мають деревляні гроші виміняти їх, ніхто більше не зголошувався. Щойно згодом виявилося, що 100.000 дол. деревляних грошей опинилося в руках колекціонерів, які викупили деревляні гроші, щоб збогатити свої колекції ріжних монет. Таким чином громада зовсім ненадійно заробила 100.000 долярів

——о——

КІЛЬКО КІЛЬОГРАМІВ ПАПЕРУ ЗУЖИВАЄ ПЕРЕСІЧНО ОДИН ЧОЛОВІК ЗА ЦІЛЕ ЖИТТЯ

Один чоловік у Чехословаччині зуживає за ціле своє життя 702 кг. паперу; у Франції 1.080; в Англії 1.998; в Америці 3.618

Тільки освітою, культурою і вихованням здобудемо кращу долю. Не жалуймо датків на скріплення освітних змагань.

„Українське Народнє Мистецтво"

НА КАТОВИЦЬКИХ ТОРГАХ.

Незвичайно додатнім явищем у поширенні нашого народнього мистецтва в його правдивому, невикривленому дзеркалі серед чужинців є безпосередня участь наших мистецьких організацій і торговельних установ на виставах у більших містах західної Польщі, на т. зв. торгах. Між іншим маємо на увазі Торги в Катовицях, які саме в цьому тижні покінчились та в яких взяло участь львівське „Українське Народнє Мистецтво". Експонатів, що їх виставляла ця фірма, було так багато і вистава була так гарно влаштувана, що кіоск „У. Н. М." сильно звертав на себе увагу відвідувачів. Довкола кіоску постійно задержувалися глядачі; цікавились ріжними експонатами і здебільша не відходили з порожніми руками.

Від провідниці вистави. п-і інж. Чижович, довідались ми, що торг „У. Н. М." у Катовицях поважний і що „У. Н. М." здобуло собі на Шлеську цією виставою чимало надійних відборців. Мусимо зазначити, що це вже втрете „У. Н. М". виставляло свої вироби на шлеському ґрунті. І з признанням треба підкреслити, що ця рухлива фірма дає змогу пізнати чужій публиці наше народнє мистецтво в його правдивому вигляді, нездеформованому всілякими наслідуваннями непокликаних, чужих людей.

Крім „Українського Народнього Мистецтва" виставляв у Катовицях свої вироби п. Чепига з Коломиї.

Очевидець.

Після тягнення міліона.

Між власниками льосу ч. 104217, на який в четвертій клясі 38 клясової льотерії впала виграна міліона зол.

панство Йоахім і Амелія Маєри мали одну чвертку, завдяки чому заінкасували двіста тисяч золотих. Пан Маєр є урядовцем у фірмі „Петролеа" в Бориславі і виграну квоту задумує призначити на будову дому.

Щасливе число витягнула п. Маєрова зпосеред багато інших, так що дісталося воно їй виключно завдяки припадкові. Про виграну довідалася від знайомих, що слухали радієвої трансмісії.

Інша чвертка цього льосу була власністю п. Францішки Цесьляк, близько сімдесятьлітньої бабусі, що утримувалась з кравецтва, та кількох робітниць і малого внучка управителя крамниці фірми „Бачевський". З виграної суми припало п. Цесьляк трицять тисяч зол.

Повище подаємо ще фотографії власників льосу ч. 84967, на яке впало 75.000 зол. Це пп.: Станислав Абрамчик, Людомир Стжембковський і Мечислав Врубель,

всі три шлюсарі, що мешкають в Лодзі.

Очевидно, усі щасливі грачі засобилися негайно в льоси до першої кляси 39 льотерії, бо тягнення починається вже 22. ц. м.

Відозви й комунікати.

ВЕЛИКИЙ ПОПИТ ЗА ПРОВІДНИЦЯМИ ДИТЯЧИХ САДКІВ.

Що дня напливають численні зголошення дитячих садків та у звязку з тим прохання за провідницями.

Ті кандидатки на провідниць, що досі не зголосилися, нехай негайно перешлють свої письменні зголошення до Головної Управи Рідної Школи, Львів, вул. Сикстуська 46, щоб був час полагодити всякі формальности з їх приміщенням.

Головна Управа Рідної Школи.

Зі судової салі.

ПРИСУД НА УЧАСНИКІВ „ЗАЯЗДУ" НА МИСЬЛЄНІЦЕ.

Нині (субота) з полудне у краківському суді оголосили присуд у процесі 47-ох учасників нападу на Мисьлєніце під проводом інж. Добошинського. Суд покарав вязницею без завішення: 1-го на 1 рік і 8 місяців, 1-го на 1 р. і 6 м, 6-ох на 1 р., 6-ох на 11 місяців, 3-ох на 10 м.; зі завішенням: 5-ох на 1 рік, 11-ох на 10 місяців, решту увільнено. За винятком 2-ох засуджених всіх інших випущено на волю, всім заражовано слідчий арешт.

По широкому світі.

Бельгійський парлямент приняв законопроєкт про амнестію для військових. 139 послів голосувало за амнестією, 19 проти, 7 стрималося від голосування.

Французький сенат ухвалив проєкт пресового закона.

Фінляндія святкувала вчора 70-ті роковини уродин маршала Манергайма, вожда фінляндських військ підчас визвольних змагань 1918—1919 рр.

Польський міністр освіти Свентославський виїхав з Будапешту до Шеґеду.

Про португальську столицю Ліссабону розійшлись були поголоски, немов би там вибухли заворушення; Райтер це заперечує.

Японська преса невдоволена з обсади ресортів внутрішніх і закордонних справ.

НОВИНКИ.

— **Треба хоронитися перед громами.** В останніх тижнях, зокрема в часі весняних бур, трапляється богато випадків пожежі церков та інших будинків від громів. Цього року небезпека є тим більша, що метеорольоги заповідають гаряче літо з частими і великими бурями. Найбільше певною охороною перед громами є добре виконана інсталяція громозводів. Тому, якщо Ваша церква не має ще заложених громозводів, було би дуже вказане в найближчому часі це зробити. Цієї відповідальної роботи не можна довіряти бляхарям чи іншим ремісникам, лише передати фаховій, електротехнічній фірмі, яка має в цій ділянці досвід, фахівців та випробовані матеріяли. На українському ринку є лише одна того роду фірма, що виконує інсталяції громозводів вміло, доцільно і дбайливо, та при цьому дешево. Є це електр. спілка **„Е-СОМР", Львів, вул. Сикстуська 29.** Кошторисні і оферти даром. 47

— **Останнє слово радіотехніки** це **„Велит"**, 5-лямпова супергетеродина української Вирібні Радіоприймачів **„Ергон" Львів, нова адреса: вул. Сикстуська ч. 48.** 317

— **Реферат** на тему „Катерина Сієнська, як ідеал сучасної апостолки і політичної жінки" виголосить п. проф. Евстахія Тишинська, вівторок 8. червня, в год. 19. в домівці Марійського Товариства Пань у Львові, вул. Руська 10. Вступ за добровільними датками. Гостям раді.

— **У справі вступних іспитів до гімназій і ліцеїв.** У гімназіях загально-освітніх почнуться вступні іспити до I. кл. гімн. 17. червня ц. р. Цього дня буде переведений письменний іспит у всіх гімназіях державних і приватних, а саме з польської мови від год. 9—10, з аритметики та геометрії від год. 10.30 до 11.30, крім цього у школах з непольською мовою навчання з даної мови навчання від год. 12—13. На устні іспити призначені дні 18. і 19. червня. Вступні іспити до кляс від II—IV. відбудуться в днях 21. і 22. червня. У загально-освітніх ліцеях кандидати мусять зголошуватися від 17. до 22. червня ц. р. Вступні іспити до цих ліцеїв почнуться письмовою частиною 24. червня в год. 8. На устну частину тих іспитів призначені дні 25. і 26. червня.

— **Вистава українського мистецького гуртка „Спокій".** В Рівному від 6. червня до 13. червня ц. р. в годинах від 10. до 18. буде відкрита Х-та вистава українського мистецького гуртка „Спокій" Вистава буде в I-му павільоні Волинських Торгів на терені парку кн. Любомирських. Відкриття вистави відбудеться 6. червня ц. р. в год. 14-ій.

— **Іспит зрілости в Луцьку.** В українській приватній гімназії Т-ва ім. Лесі Українки в Луцьку відбувся іспит зрілости, до якого допущено 9 учнів (на всіх 10). Видержали іспит: Ол. Абрамовичівна, Ол. Фесенко, Ю. Михайлів, Ю. Кох, Я. Сочинський, М. Затовканюк і С. Радченківна. Двa учні провалилися. Проводив іспитові шкільний візитатор К. Токарський.

— **Успіхи українських студентів.** У варшавській державній консерваторії на педагогічному виділі зложив кінцеві іспити з відзначенням студ. Олександер Самохваленко, українець. Молодий музика, родом холмщак, має вже у своєму музичному дорібку кілька цікавих праць з обсягу народнього музикознавства. Українське студентство у Варшаві складає іспити як дотепер з повним успіхом.

— **В рівенській українськ'й гімназії** матура пройшла виняткове щасливо. Усі українці дістали свідоцтва зрілости.

— **Український ліцей в Луцьку.** З початком нового шкільного року в Луцьку мають відкрити український ліцей комбінованого гуманістично-математичного типу. Справою занялося т-во ім. Лесі Українки.

— **Не дають нам молитися.** Під таким заголовком перемиський „Український Бескид" з 6. червня ц. р. пише: Коло Хирова є українське село Слухині. В ньому є всього 6 чи 7. польських родин. Село має свою церкву, а священник доїздить із Хирова. Костела нема, поляки ходять у неділю до Хирова. Дня 2. травня ц. р. у перший день Великодніх Свят трапився в Слухинях небувалий випадок, щось як за часів Зельмана. З Хирова приїхав о. декан Ольшанський, щоб відправити Службу Божу й посвятити паски. Тоді гурт місцевих „стшельцуф" замкнув церкву й не пустив до неї священника, мовлячи, що це їхня церква а не українців, що це польський дім Божий а не український. Священник вернувся з Хирова. На другий день свят приїхав знову священник. Церкву щоправда відчинено, але о. Ольшанський відправив Службу Божу під церквою, справу віддав до суду.

— **Нема прокази у Городенці.** Начальник виділу здоровля разом з городенським повітовим лікарем оглянув осібняка, якого придержали у Городенці, підозріваючи, що він хорий на проказу. Виявилося, що він не прокажений, лише хорий на звичайне незаразливе запалення шкіри. Міністерство суспільної опіки потверджує це.

— **Арештування.** У Львові арештували Людвика Розенберга-Чорнія, колишнього УСС-а. Тому місяць його випустили з табору в Картуській Березі, де держали його від весни 1935. р.

— **Рабункове убивство в білий день.** Нині передполуднем невідомі злочинці убили вдову по президенті золочівського окружного суду, 68-літню Ольгу Закшевську в її мешканні у Львові при вул. св. Софії 54 а. Коли її слуга вернулася коло 11. години домів після закупів, найшла старушку неживу, привязану ручником до крісла. Злочинці дісталися до мешкання, отворивши двері витрихом, удушили жертву, опісля побили її по голові якимсь тупим знаряддям. У помешканні все перевернене догори корінем; опришки, здається, зрабували лише 1000 золотих.

— **Вілібрали деб'т у Польщі** 15 книжкам і періодикам, з того 3-ом українським: „Скоб" (?) (Париж), „Ідеольогія українського вільного козацтва (Унакор)" та „Карпато-руський календар Лемко-союза" на 1937. р. (Ню-Йорк). Інші заборонені публікації надруковані в мовах: польській, литовській, московській, еспанській та французькій.

— **Познанські ошуканці.** Справа інвазії польських купців із Познанщини і Помора на Сх. Галичину та Волинь приймає несподіваний зворот. Показується, що разом із справжніми купцями йдуть всякі пройдисвіти та обманці. „Торговля і Промисл" подає письмо з Волині такого змісту: До вишгородської гміни приїхало кількох поляків із Познаня, заложили у Вишгородку „Познанську Молочарню" і одержавши підтримку від кого слід, розставили по селах кружлівки та почали працю. Господарили кілька місяців. Молоко люди носили, а виплат не було. Недавно поставили і в селі Лопушні кружлівку. 20 днів брали молоко, звичайно, без грошей. Аж одного дня позабирали вони всі кружлівки зі сіл, завантажили до потягу і втікли в напрямі Львова. Найбільше пошкодований москаль Епішов дігнав їх десь у Збаражі і вибив по пиках, хоч гроші (300 зол.) довелось йому дарувати. Шкоди нанесли вони людям кілька тисяч золотих. Також партія пришельців із заходу зробила подібне в білозерській гміні, але їх притримали вже в Тернополі. Показується, що за тими всіми купцями наспіли вже стежні листи.

— **Ошуканець на шкоду емігрантів.** Свого часу голосна була афера Андрія Манька, що втік за границю перед карою вязниці, на яку засудив його перемиський суд за ганебні вчинки. Манько втік до Франції, де відкрив еміграційне бюро і вимантачував від робітників з Польщі, українців та поляків, гроші на спроваджування їхніх родин і вишукування для них праці. Так ошукав кількасот осіб на кількасот тисяч франків. На домагання польських консулятів французька влада закрила бюро Манька і звеліла йому забратися із Франції. Коли він переступив знову польську границю, його арештовано й осаджено за давні провини в катовицькій вязниці. Одночасно переведено слідство у звязку з його ошуканствами у Франції, при чому зголосилося кількасот пошкодованих. Тепер жде його новий процес.

— **Черниця врятувала топільника.** Дітвора вселюдної школи ім. св. Николая в Перемишлі вибралася на прогульку над Сян. Підчас купелі один з учнів, Омелян Попович почав тонути. Побачила це управителька школи, с. Амалія Чабан, служебниця Пречистої Діви і в черничій рясі кинулася рятувати. Хлопець судорожно вчепився її ряси, а вона з надзвичайним зусиллям ледви доплила з хлопцем до берега. Цей геройський вчинок викликав у місті велике враження.

— **Пожежі.** В Криниці пов. Дрогобич вибухла пожежа в загороді Филипа Дафорта і знищила мешкальний дім, стодолу, хліви та дві свині. Шкоду обчисляють на 3.000 зол. — У громадському лісі в Унятичах пастухи спричинили пожежу, що знищила частину молодих дерев. — В селі Невель пінського повіту вибухла грізна пожежа, що знищила 210 будинків разом з мертвим і живим інвентарем, у цьому 55 штук худоби. Вогонь повстав від недокуреної папіроски.

— **Львівська хроніка.** З бюра магазину фірми Будета при вул. Різницькій вкрадено велику скількість запротестованих векслів і векслі ін бянко на суму 20 тисяч зол. — На Головному двірці злодії розбили вночі вагон, що стояв під магазином митного уряду і вкрали значну скількість мішків з каракуловими шкірками. — В домі при вул. Фридрихів ч. 11 60-літня Анна Дмитришин хотіла почастувати горілкою свою сестрінницю, що прийшла до неї з нареченим у гостї, і через недогляд налляла до чарки сільного квасу. Тяжко попарену дівчину відставлено до шпиталю. — В лісі біля фабрики дріжджів в Лисиничах повісився 41-літній Антін Сломінський кравець, що розпившись, попав у безвихідне матеріяльне положення. — При вул. Зиблікевича ч. 39 отроїлася 25-літня Анна Данилівна, приватна службовичка, з розпуки після смерти нареченого.

— **Краєва хроніка.** У Сковятині борщівського повіту невідомі людці напали на Мозеса Кавалка, що вертався із млина і забрали йому два мішки муки. — В Павелчу станиславівського повіту арештовано чотирьох парубків, що напали на вчительку Марію Когуч і зрабували їй 10 зол. — Коло Добростан городецького повіту згорів ліс на просторі 650 кв. м. на шкоду Октава Главатого. — В костопільському повіті появилися в лісах дики і нищать засіви на полях. — В часі бійки на вул. Шпитальній в Самборі парубки із Бережниці постріляли самбірського візника Теодора Потюка так що він помер у шпиталі.

— **Спроневірення з нужди.** В Чотркові арештовано Василя Гнатюка, приватного урядовця, під закидом спроневірення на шкоду Р. Ш. та місцевого Українбанку суми 2.337 зол. Гнатюк признався до вини, оправдуючись, що зробив це з нужди.

— **Ріжні вістки.** Біля Вілях у Каринтії поспішний поїзд наїхав на гурт робітників, що працювали на шляху і сімох убив на місці а одного тяжко ранив. — Посла валенсійського уряду у Вашингтоні, Ля Казу, обікрали злодії в товаровому домі, витягнувши йому з кишені портфель з готівкою 1,600 долярів. — Після стаяння снігів у південному Тиролю знайшли тіла пятьох туристів, що тому чотири місяці стали жертвами лявіни. — Під Берліном буря звалила фабричний комин 36 метрів заввишки. — В місцевости Невіршани в Литві згоріло 350 домів. — Коло Будапешту вантажний самохід переїхав на смерть 12 робітників а 12 тяжко ранив. Шофер скінчив самогубством. — На польськім кораблі „Батори", що плив до Ню Йорку, вибухла в середині пожежа. На поміч поспішив корабель „Пілсудський", що вертає до Европи, і поміг згасити пожежу.

— **У вівторок 8. червня ц. р. ВІДКРИТТЯ ЦИРКУ СТАНЄВСКИХ.** Згідно з нашим повідомленням відкриваємо у найближчий вівторок 8. червня ц. р. в год. 8.30 веч. на площі при вул. Пелчинській цирк Станевських, якого цьогорічна програма здобула собі признання в кожнім місті. Першорядна тресура бенгальських тигрів, яких представляє найліпший присмирник у світі п. Франц Трубка. Тому, що найкращі ці звірі вимирають, є це найбільшою сензацією. Теперішня програма має дуже багато циркових атракцій високої кляси, є ріжнородна та складається з 20 великих атракцій. Цирк Станевських остає у Львові тільки кілька днів у переїзді до Румунії. Тому всі стрічаються на відкриттю цирку. Як нас повідомляють, ціни вступу є дуже низькі, пристосовані до місцевих відносин.

— **Успіхи українських студентів.** У варшавській державній консерваторії на педагогічному виділі зложив кінцеві іспити з відзначенням студ. Олександер Самохваленко, українець. Молодий музика, родом холмщак, має вже у свому музичному дорібку кілька цікавих праць з обсягу народнього музикознавства. Українське студентство у Варшаві складає іспити як дотепер з повним успіхом.

— **В рівенській українській гімназії** матура пройшла виїмково щасливо. Усі українці дістали свідоцтва зрілости.

— **Український ліцей в Луцьку.** З початком нового шкільного року в Луцьку мають відкрити український ліцей комбінованого гуманістично-математичного типу. Справою занялося т-во ім. Лесі Українки.

— **Не дають нам молитися.** Під таким заголовком перемиський „Український Бескид" з 6. червня ц. р. пише: Коло Хирова є українське село Слухині. В ньому є всього 6 чи 7 польських родин. Село має свою церкву, а священик доїздить із Хирова. Костела нема, поляки ходять у неділю до Хирова. Дня 2. травня ц. р. у перший день Великодніх Свят трапився в Слухинях небувалий випадок, щось як за часів Зельмана. З Хирова приїхав о. декан Ольшанський, щоб відправити Службу Божу й посвятити паски. Тоді гурт місцевих „стшельцуф" замкнув церкву й не пустив до неї священика, мовлячи, що це їхня церква а не українців, що це польський дім божий а не український. Священик вернувся до Хирова. На другий день свят приїхав знову священик. Церкву щоправда відчинено, але о. Ольшанський відправив Службу Божу під церквою, справу віддав до суду.

— **Нема прокази у Городенці.** Начальник виділу здоровля разом з городенським повітовим лікарем оглянув осібняка, якого придержали у Городенці, підозріваючи, що він хорий на проказу. Виявилося, що він не прокажений, лише хорий на звичайне незаразливе запалення шкіри. Міністерство суспільної опіки потверджує це.

— **Арештування.** У Львові арештували Людвика Розенберга-Чорнія, колишнього УСС-а. Тому місяць його випустили з табору в Картуській Березі, де держали його від весни 1935. р.

— **Рабункове убивство в білий день.** Нині передполуднем невідомі злочинці убили вдову по президенті золочівського окружного суду, 68-літню Ольгу Закшевську в її мешканні у Львові при вул. св. Софії 54 а. Коли її слуга вернулася коло 11. години домів після закупів, найшла старушку неживу, привязану ручником до крісла. Злочинці дісталися до мешкання, отворивши двері витрихом, удушили жертву, опісля побили її по голові якимсь тупим знаряддям. У помешканні все перевернене догори корінем; опришки, здається, зрабували лише 1000 золотих.

— **Відібрали дебіт у Польщі** 15 книжкам і періодикам, з того 3-ом українським: „Скоб" (?) (Париж), „Ідеольоґія українського вільного козацтва (Унакор)" та „Карпато-руський календар Лемко-союза" на 1937. р. (Ню-Йорк). Інші забоорнені публікації надруковані в мовах: польській, литовській, московській, еспанській та французькій.

— **Познанські ошуканці.** Справа інвазії польських купців із Познанщини і Поморя на Сх. Галичину та Волинь приймає несподіваний зворот. Показується, що разом із справжніми купцями їдуть всякі пройдисвіти та обманці. „Торговля і Промисл" подає письмо з Волині такого змісту: До вишгородської ґміни приїхало кількох поляків із Познаня, заложили у Вишгородку „Познаньску Молочарню" і одержавши підтримку від кого слід, розставили по селах кружлівки та почали працю. Господарили кілька місяців. Молоко люди носили, а виплат не було. Недавно поставили і в селі Лопушні кружлівку. 20 днів брали молоко, звичайно, без грошей. Аж одного дня позабирали вони всі кружлівки зі сіл, завантажили до потягу і втікли в напрямі Львова. Найбільше пошкодований москаль Епішов дігнав їх десь у Збаражі і вибив по пиках, хоч гроші (300 зол.) довелось йому дарувати. Шкоди нанесли вони людям кілька тисяч золотих. Також партія пришельців із заходу зробила подібне в білозерській ґміні, але їх притримали вже в Тернополі. Показується, що за тими всіми купцями наспіли вже стежні листи.

— **Ошуканець на шкоду еміґрантів.** Свого часу голосна була афера Андрія Манька, що втік за границю перед карою вязниці, на яку засудив його перемиський суд за ганебні вчинки. Манько втік до Франції, де відкрив еміґраційне бюро і виманчував від робітників з Польщі, українців та поляків, гроші на спроваджування їхніх родин і вишукування для них праці. Так ошукав кількасот осіб на кількасот тисяч франків. На домагання польських консулятів французька влада закрила бюро Манька і звеліла йому забратися із Франції. Коли він переступив знову польську границю, його арештовано й осаджено за давні провини в катовицькій вязниці. Одночасно переведено слідство у звязку з його ошуканствами у Франції, при чому зголосилося кількасот пошкодованих. Тепер жде його новий процес.

— **Черниця врятувала топільника.** Дітвора вселюдної школи ім. св. Николая в Перемишлі вибралася на прогульку над Сян. Підчас купелі один з учнів, Омелян Попович почав тонути. Побачила це управителька школи, с. Амалія Чабан, служебниця Пречистої Діви і в черничій рясі кинулася рятувати. Хлопець судорожно вчепився її ряси, а вона з надзвичайним зусиллям ледви доплила з хлопцем до берега. Цей геройський вчинок викликав у місті велике враження.

— **Пожежі.** В Криниці пов. Дрогобич вибухла пожежа в загороді Филипа Дафорта і знищила мешкальний дім, стодолу, хліви та дві свині. Шкоду обчисляють на 3.000 зол. — У громадському лісі в Унятичах пастухи спричинили пожежу, що знищила частину молодих дерев. — В селі Невель пінського повіту вибухла грізна пожежа, що знищила 210 будинків разом з мертвим і живим інвентарем, у цьому 55 штук худоби. Вогонь повстав від недокуреної папіроски.

— **Львівська хроніка.** З бюра маґазину фірми Будета при вул. Різницькій вкрадено велику скількість запротестованих векслів і векслі ін бянко на суму 20 тисяч зол. — На Головному двірці злодії розбили вночі вагон, що стояв під маґазином митного уряду і вкрали значну скількість мішків з каракуловими шкірками. — В домі при вул. Фридрихів ч. 11 60-літня Анна Дж… тришин хотіла почастувати горівкою свою сестрінницю, що прийшла до неї з нареченим у гості, і через недогляд налала до чарки сільного квасу. Тяжко попарену дівчину відставили до шпиталю. — В лісі біля фабрики дріжджа в Лисиничах повісився 41-літній Антін Сломіньский, кравець, що розпившись, попав у безвихідне матеріяльне положення. — При вул. Зибликевича ч. 39 отроїлася 25-літня Анна Данилівна, приватна службовичка, з розпуки після смерти нареченого.

— **Краєва хроніка.** У Сковятині борщівського повіту невідомі людці напали на Мозеса Кавака, що вертався із млина і забрали йому два мішки муки. — В Пюзелчу станиславівського повіту арештовано чотирьох парубків, що напали на вчительку Марію Когуч і зрабували їй 10 зол. — Коло Добростан городецького повіту згорів ліс на просторі 650 кв. м. на шкоду Октава Главатого. — В костопільському повіті появилися в лісах дики і нищать засіви на полях. — В часі бійки на вул. Шпитальній в Самборі парубки із Бережниці пострілили самбірського візника Теодора Потюка так що він помер у шпиталі.

— **Спроневірення з нужди.** В Чорткові арештовано Василя Гнатюка, приватного урядовця, під закидом спроневірення на шкоду Р. Ш. та місцевого Українбанку суми 2.337 зол. Гнатюк признався до вини, оправдуючись, що зробив це з нужди.

— **Ріжні вістки.** Біля Вілях у Каринтії поспішний поїзд наїхав на гурт робітників, що працювали на шляху і сімох убив на місці а одного тяжко ранив. — Посла валенсійського уряду у Вашингтоні, Ля Казу, обікрали злодії в товаровому домі, витягнувши йому з кишені портфель з готівкою 1.600 долярів. — Після стаяння снігів у полудневому Тиролю знайшли тіла пятьох туристів, що тому чотири місяці стали жертвами лявіни. — Під Берліном буря звалила фабричний комин 36 метрів заввишки. — В місцевости Невіршани в Литві згоріло 350 домів. — Коло Будапешту вантажний самохід переїхав на смерть 12 робітників а 12 тяжко ранив. Шофер скінчив самогубством. — На польськім кораблі „Батори", що плив до Ню Йорку, вибухла в середині пожежа. На поміч поспішив корабель „Пілсудський", що вертає до Европи, і поміг згасити пожежу.

— **У вівторок 8. червня ц. р. ВІДКРИТТЯ ЦИРКУ СТАНЄВСКИХ.** Згідно з нашим повідомленням відкриваємо у найближчий вівторок 8. червня ц. р. в год. 8.30 веч. на площі при вул. Пелчинській цирк Станєвських, якого цьогорічна програма здобула собі признання в кожнім місті. Першорядна тресура бенгальських тигрів, яких представляє найліпший приємирник у світі п. Франц Трубка. Тому, що найкращі ці звірі вимирають, є це найбільшою сензацією. Теперішня програма має дуже багато циркових атракцій високої кляси, є ріжнородна та складається з 20 великих атракцій. Цирк Станєвських остає у Львові тільки кілька днів у переїзді до Румунії. Тому всі стрічаються на відкриттю цирку. Як нас повідомляють, ціни вступу є дуже низькі, пристосовані до місцевих відносин.

Спорт.

ПРОГРАМА НЕДІЛЬНИХ ЗМАГАНЬ.

Грище Цитаделі: год. 8.30 рано товариські змагання: **Степ — ПАСТА.**

Грище Віс-у (на Филипівці): год. 5. попол. товариські змагання **Україна II — Віс.**

Грище Погоні: год. 5.30 попол. змагання за мистецтво Держ. Ліги: **Погонь — Рух (Катовиці).**

Грище 26. п. п. Клепарів: год. 6.30 попол. змагання за мистецтво юніорів: **Україна — Рекорд.**

Ярослав: змагання за мистецтво Окружної Ліги: **Україна — Огнісько.**

СПОРТОВІ НОВИНКИ.

КРАКІВ. **Краковія — Бочкай 4:2 (2:2).** Ці змагання відбулись у рямках ювилею Краковії, яка осягнула щаслину, одначе за високу перемогу над мадярською дружиною.

ПАРИЖ. **Чільзі — Австрія 2:0 (1:0).** Несподівана перемога англійської дружини, яка по програних з першорядними і другорядними дружинами Австрії, Югославії та Чехословаччини заграла дуже добре і накинувши гостре темпо, заслужено виграла.

ЛІЛЬ. **А. С. Больонія — Славія 2:0 (0:0).** Як було до передбачення, Славія, яка виступила в ослабленому складі, програла, хоч у першій половині була ліпша від Больонії. Одначе напад Славії грав за мягко і не зумів використати догідних ситуацій.

БФТЦ Берегово не хоче Кармана, бо Русь домагалася за звільнення його 5.000 кч., а Карман домагався 1.200 кч. місячно, значить: такої самої платні, яку мав у Руси.

Бідмон іде до Відня. Бідмон, чоловий змагун Руси, дістав від клюбу 10 днів відпустки і виїхав до Відня. Кажуть, що має він там поробити заходи, щоб придбати нових добрих грачів для Руси. Імовірно ця вістка є тільки звичайною сплетнею, бо на Закарпатті є чимало добрих грачів.

—о—

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає.

Театри.

Український Нар. Театр ім. І. Тобілевича.

БУЧАЧ:
7. VI. Циганський барон
8. VI. Муж двох жінок.
9. VI. Вій.
10. VI. Шаріка.
11. VI. Під кураталею.
12. VI. Ніч під Івана Купала.

З Бучача іде театр до Монастириськ, Тисьмениці і Богородчан.

Український Мол. Театр „Заграва" під арт. пров. В. Блавацького.

МОСТИ ВЕЛИКІ:
С. „Просв." 6. VI. Т. Шевченко.

СОКАЛЬ:
7. VI. Т. Шевченко.
8. VI. Камо грядеши? І. ч.
9. VI. Камо грядеши? II. ч.
11. VI. Трафіка пані генераловог.
12. VI. Муравлі.

УГРИНІВ:
10. VI. Т. Шевченко.

Великий Театр:
Неділя, 6. VI. год. 8. веч. „Король".
Понеділок, 7. VI. год. 8. веч. „Король".
Вівторок, 8. VI. год. 8. веч. „Король".
Середа, 9. VI. год. 8. веч. „Король".

КІНА.

АПОЛЬО: „Мадам Лено" (Із тайн царської справи).
АТЛЯНТИК: „Венецькі ночі".
ВАНДА: „Рапсодія Балтику", „Ціcарева і я".
ҐРАЖИНА: „Королівська любовниця" „Небезпечний коханець".
ЕВРОПА: „Панна Петрусь".
КАСИНО: „Шість літ кохання"; „Відень-Льондон".
КОПЕРНИК: „Їх перше кохання".
МАРУСЕНЬКА: „Ал хет" („За гріхи") і „Веселі бідаки".
МЕТРО: „Під твою охорону" та додатки.
МІРАЖ: „Квітярка з Пратеру", „Тайна д-ра Чандлера".
МУЗА: „Адміралів син".
ПАЛЯС: „Пан редактор шаліє".
ПАКС: „Буде краще" з Тоньком і Щепком.
ПАН: „Циганське дівча" із Флїпом і Флапом.
РАЙ: „Пепі" комедія.
СВІТ: „Ах, це не липює" та ревія.
СТИЛЬОВЕ: „Той, що знав" і ревія.
ТОН: „Чарівниця із Салему".
УТІХА: „Зацькована" та ревія „Венецькі ночі".
ХИМЕРА: „Коли кохати не вільно" з Мартою Еґерт.

ФОТОПЛЯСТІКОН
(пл. Марійська 5).
„Зальцбурґ".

ЗАКОРДОННЕ РАДІО.

Неділя, 6. червня 1937.

БЕРЛІН (357) 12.00 Музика, 18.00 Весела комедійка, 19.00 Концерт квартету 20.00, 21.00 „Дер Гросадмірель" муз. ком. Льорцінґа, БІЛГОРОД (437) 18.30 Нар. музика, 19.30, 20.00 Російські пісні, 22.20, 22.30 Музика, БУДАПЕШТ (550) 12.30 Концерт оп. орк., 15.00 Сальон. музика 17.00 Діточий хор, 18.25 Циг. музика, 19.25 Форт. рсіталь, 22.05 Військ. орх., ВІДЕНЬ (507) 11.45, 12.00 Симф. концерт, 20.05, 21.00 „Фом Бізамберг ін алле Вельт" попурі: сопр., тенор, тенор-буфо, цитра, форт., 21.50, 22.00 Військ. орх. ДАЙТШЛЯНДЗЕНДЕР (1571) 9.00, 15.00 Музика, 18.00 Нар. танки німецькі, чеські, мадярські, півд.-слав., рум. 20.00, 21.00 Музика та гумор. КОШИЦІ (259) 18.00 Для Закарпаття (спів, рецитації, нар. музика); 19.30 Легка музика; ЛІЛЬ (247) 20.30, 21.00, 22.00 „Паганіні" оп. Легара. МІЛЯНО (369) 17.44 Італ. популярні мельодії; 20.40 Розр. музика; 21.00, 22.00 „Графиня Маріца" оп. Кальмана. МІНХЕН (405) 9.30 Соната на скр. і форт. Франк-а, 15.05 Нім. танки на два форт.; 16.00 Веселе муз. пополудне; 20.00, 21.00 Опери чотирьох народів (італ., фр., рос. нім.), хор, сол. ПРАГА (470) 9.50 Концерт сальон. квартету, 16.25 Концерт військ. музики; 22.35 Легка і танц. музика, РАДІО ПАРІ (1648) 13.15, 15.00, 15.45, 20.15 Спів; 17.00, 18.00 Симф. концерт; 20.35, 21.00, 22.00 „Макбет" траг. Шекспіра. РИМ (421) 17.00 Італ. популярні мельодії; 19.50 Сценка; 21.00, 22.00, 23.00 „Ля Валлі" оп. Каталянія.

Понеділок, 7. червня 1937.

БЕРЛІН (357) 9.50, 15.00, 18.00 Музика, 20.10 Оперсткові та розр. мельодії БІЛГОРОД (437) 20.00, 21.00, 22.00 Опера, БУДАПЕШТ (550) 12.05 Концерт сальон. квінтету, 13.30 Симф. концерт, 17.30 Циг. музика, 18.40, 19.00 Військ. орх., ВІДЕНЬ (507) 12.20, 13.10 Концерт, 18.00 „Шубертіяда" концерт у вик. сол. і хорів. 19.20, 20.00 Фр. і нім. оп. музика, спів, 20.40, 21.00 Симф. концерт, 21.40 Танк. музика, ДАЙТШЛЯНДЗЕНДЕР (1571) 14.00, 16.00 Музика, 18.20 Бразилійські форт. твори та пісні, солісти, 21.00 „Дер Мустерґате" ком. Гопвуда, КОШИЦІ (259) 12.35 Концерт військ. орх., 15.00 Спів, 18.00 Для Закарпаття. МІЛЯНО (369) 19.00, 20.40 Розр. музика, 22.10 Вибір пісеньок і мельодій. МІНХЕН (405) 8.30, 9.00 Веселі мельодії, 21.00 Концерт тріа, 22.20 Скрипка, форт., ПРАГА (470) 15.35 Соната на скр. Петшелька, 20.55, 21.00 „Орфей" муз. поема Монтевердія, РАДІО ПАРІ (1648) 12.00, 13.30 Орх. концерт, 13.15, 15.15, 17.30, 19.45 Спів, 16.00 Камер. музика, 17.45 Скрипка, 19.02 Гумор, 20.15 Форт., 20.30, 21.00, 22.00 „Брімель" оп. Гана, РИМ (421) 17.15 Розр. музика, 21.00 Вок.-інстр. концерт.

Вівторок, 8. червня 1937.

БЕРЛІН (357) 12.35 Орх. концерт, 15.00 Розр. музика, 20.10 Нар. музика, БІЛГОРОД (431) 18.30, 19.00 Нар. пісні, 19.50, 20.00 Скрипка, БУДАПЕШТ (550) 13.30 Циг. музика, 17.45, 18.00 Камер. музика, 18.50, 19.00 Нар. мельодії на два форт. 19.30, 20.00, 21.00, 22.00 „Сила долі" оп. Вердія, ВІДЕНЬ (507) 12.00, 13.10 Орх. концерт, 16.50 Гутірка для дітей, 17.30 Ґріґові пісні Н. Нес, сопр., 17.50 Форт. 19.40 Муз. вечірня, орх. сол. 22.20 Моцартівський концерт, ДАЙТШЛЯНДЗЕНДЕР (1571) 10.30 Весела авд. для дітей, 14.00, 16.00 Музика, 17.50, 18.00 Скрипка, 21.40 Два форт., КОШИЦІ (259) 17.30 Сольо на гармонії, 18.00 Для Закарпаття, МІЛЯНО (369) 17.15 Скрипка, 19.00 Розр. концерт, 21.00, 22.00, 23.00 „Ля Валлі" оп. Каталянія, МІНХЕН (405) 8.30, 9.00 Веселі мельодії, 12.00 Концерт орх. і квартету, 21.00 Розр. концерт, ПРАГА (470) 16.45 Сальон. квартет, 17.30 Дутий квінтет, 18.00 Шопенівський концерт, 18.20 Сольо на флет, 19.10 Військ. орх., 20.05 Хор, 22.20 Соната д-моль Баха на скр., РАДІО ПАРІ (1648) 12.00, 13.30 Симф. музика, 13.15, 17.30, 18.30, 20.15 Спів, 17.45, 18.45 Форт. 20.30, 21.00, 22.00 „Бретонія" муз. кед. на осн. А. Діма, з муз. Ф. Касадесіса. РИМ (421) 17.15 Танц. музика; 20.40 Розр. музика, 21.00 Орх. концерт, 22.20 Віол. рсіталь Арт. Бонучія.

ЛЬВІВСЬКЕ РАДІО

Неділя, 6. червня 1937.

8.00 Сиґнал часу і пісня, 8.03 Ранішній денник, 8.15 Для села: Хліборобська газетка, Народня музика з гр. пл., Ділити чи не ділити рільні господарства, 9.00 Реґіональна трансмісія із Вжесьні, 11.15 Пісні Злотовської Землі, 11.35 Популярна музика з гр. пл., 11.57 Сиґнал часу, 12.03 Симфонічний поранок, 13.00 Із мандрівок по львівських музеях: Музей Любомірських, 13.10 Розривковий концерт: орх., солісти, 14.40 Фраґмент із повісти Валерія Лозінського: Заклятий двір, 15.00 Для села: Огляд ринків рільних продуктів, Село, що про нього говорять у всій Польщі, Музика з гр. пл., фізична постава та здоровля, 16.00 Фраґмент дня пісні, 16.20 Народня капеля, хор, 16.55 Театр Уяви: „Шопен у Радивила", 17.30 Міжнародні гиїчні змагання: Нагорода Польщі „Чаша Народів", 18.00 Пів чорної при мікрофоні: орх., Щепко й Тонько, Оляндія хор, пісеньки, форт.; у перерві в год. 18.55 актуальний репортаж, 20.00 Мішаний концерт: фортепіян, Василь Плешкевич баритон, 20.35 Спортові вістки, 20.40 Політичний огляд, 20.50 Вечірній денник, 21.00 Зазулька для самовбивників, 21.30 Фраґм. метчу коп. мяча Краковія-Адміра (Відень), 21.45 Спортові вістки, 22.00 Вийми з Моцартових опер: Збоїнська-Рушковська сопран, Твардінна мецосопран, Ковальський тенор, Воляк баритон, фортепіян, 22.50 Останні вістки вечірного денника, метеорольоґ. комунікат, огляд преси, 23.00 Танкова музика з гр. пл., 23.30 Музика з гр. пл., 24.00—1.00 Орх. концерт.

Понеділок, 7. червня 1937.

6.15 Ранішня пісня, 6.18 Руханка, 6.35 Музика з гр. пл., 7.00 Ранішній денник, 7.10 Музика з гр. пл., 7.15 Для новобранців, 7.35 Музика з гр. пл., 8.00 Авдиція для шкіл, 11.300 Для шкіл: Із гарних книжечок, 11.57 Сиґнал часу, 12.03 Полудневий денник, 12.15 Офенбах: „Гарна Олена" попурі, гр. пл., 12.25 Оперові фантазії, гр. пл., 13.55 Легка музика з гр. пл., 14.55 Львівська біржа, 15.00 Скрипка та віольончеля, гр. пл., 15.35 Львівські біжучі вістки, 15.45 Господарські вістки, 16.00 „Мій Жеко" (Пригоди малпочки) гутірка для старших дітей, 16.15 Орхестра мандоліністів, 16.45 Пятьсот літ польської гостинности, фейл., 17.00 Студентські пісні, хор, 17.20 Авт. Аренський: Тріо д-моль, скр., віол. форт., 17.50 Надморський Миколайчик, природн. гутірка, 18.00 Чи упадок львівського спорту, 18.10 М. Куренко та С. Бресляв, із гр. пл., 18.30 Технічна скринька, 18.40 Програма на завтра, 18.45 Спортові вістки, 18.50 Актуальна гутірка, 19.00 Вояцька авд., 19.30 Трансм. з отворення зїзду Міжнар. Олімпійського К-ту 19.55 Спортові вістки, 20.00 Концерт легкої музики; у перерві коло год. 20.45 Вечірній денник, Актуальна гутірка, 21.55 Гумореска Ад. Дигасінського, 22.10 Концерт солістів: спів, скрипка, форт., 22.50 Останні вістки веч. денника, метеорольоґ. комунікат, огляд преси, 23.00 Із спікерового альбома, 24.00—1.00 Орх. концерт.

Вівторок, 8. червня 1937.

6.15 Ранішня пісня, 6.18 Руханка, 6.38 Музика з гр. пл., 7.00 Ранішній денник, 7.10 Музика з гр. пл., 7.15 Для новобранців, 7.35 Музика з гр. пл., 8.00 Авд. для шкіл, 11.30 Для шкіл: „Пригоди сверщка", 11.57 Сиґнал час, 12.03 Полудневий денник, 12.15 Інформаційна газетка в українській мові, 12.25 Концерт дутої орх., 13.55 Легка музика з гр. пл., у перерві в год. 14.03 Гутірка Союзів ККО, 14.55 Львівська біржа, 15.00 Рапсодії, з гр. пл. 15.40 Львівські біжучі вістки, 15.45 Господарські вістки; 16.00 Для дітей: Розвязка історичної загадки з 12. V.; Курпівські пісні й танки, 16.25 Вит. Лютославський: Соната б-моль у вик. композитора, 16.50 Гутірка Два мільйони метрів, 17.05 Муз. мозаїка: пісеньки, музика, 17.50 Актуальна туристична гутірка, 18.00 Фінансово-господарський огляд, 18.10 Ева Бандровська-Турська, гр. пл., 18.25 Поезії Ст. Роговського, 18.40 Програма на завтра, 18.45 Спортові вістки, 18.50 Актуальна гутірка, 19.00 „Концерт бажань" Раорта, 19.15 Поліські пісні у вик. Мих. Забейди-Суміцького, 19.35 Як Центр. фотографічний архів старається ратувати нар. пісню, 19.45 Спортові вістки, 20.00 Із опер Ст. Монюшка: симф. орх., хор, Ева Бандровська-Турська сопран, Ол. Міхаловський бас, Поплавський тенор; у перерві коло год. 20.45 Веч. денник, 21.40 Гумореска Ад. Дигасінського (II), 21.55 Танкова музика з гр. пл., 22.50 Останні вістки радіоденника, метеорольоґ. комунікат, огляд преси, 23.00 Концерт бажань, 23.30 Танкова музика у вик. орх. 24.00—1.00 Орх. концерт.

БІРЖА.

ГРОШІ.

Купно-продажа: Бельґи бельґ. 89·13, 88·70, Доляри американські 5.28·50, 5.26·00, доляри канад. 5.28·50—5.26·00. Фльорени гол. 291·02—289·30, Франки фр. 23·56—23·42, Франки швайцарські 120·30—120·00, Фунти анґл. 26·08—25·95, Ґульдени данц. 100·20—99·30, Корони ч. 18·20—17·60, Кор. дан. 116·54—115·70, Кор. норв. 131·15—130·15, Корони шв. 134·63—133·65, Ліри італ. 27·20—2?·60, Марки фінлянд. 11·56—11·20, Марки нім. 129·00 — 126·50, Шил. австр. 98·20—97·60, Марки нім. сріб. 136·50, 134·00, Тель Авів 26·08—25·80.

Акції.

Банк Польський 101·00, Лільпоп 12·25, Цукор 29·25, 29·00, Вугіль 18·50, Норблин 55·00, Стараховичі 28·25. Тенденція дещо слабша.

Папери.

3 поз. інвест. 1 ем. 63·25, серія цеюг. 2 ем. 64·00, серія 83·75, 5 конверс. 56·75 6 дол. 53·00, купон 18·49, 4 прем. дол. 38·25, 37·75, 7 стабіл. 370·00, купон 22·63, 4 консолід. 53·50, 53·75. Тенденція дещо слабша.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ".

Маслосоюз з приводу вичікуючої тенденції ціни на масло не ставить.

Молоко	?16—17
Яйця	2·65—2·75

Тенденція на масло вичікуюча, на молоко знижкова, на яйця вдержана.

П Т И Ц Я.

„Маслосоюз" повідомляє, що в дні 5 VI ц. р. платив своїм доставцям за 1 кг. живої птиці, льоко подвіря птахомясарні „М. С." у Львові (пл. Більчевського ч. 3) такі ціни:

Курята І. кл. товсті від 0·65 кг. вгору	1·50 зол.
Курки молоді І. кл. товсті без ваняку на ногах від 1·50 кг вгору	1·10 зол.

Слабших сортів від вище поданих не приймає.

ОПОВІСТКИ.

Дирекція Торговельної Школи Т-ва „Рідна Школа" у Львові, відкриває в шк. році 1937-38 І-шу клясу 4-річної коедукаційної торговельної (купецької) гімназії і приймає зголошення до вписів учнів і учениць у віці від 13—17-го року життя. До вписку треба представити: 1) свідоцтво покінченої VI. кляси вселюдної школи і 2) метрику. Вступний іспит до І-ої кляси, що обіймає українську та польську мову, рахунки і природу відбудеться в днях 23. і 24. червня. Вписове 10 зол., місячна оплата за навчання 25 зол. — Інформації дає Дирекція Торговельної Школи Т-ва „Рідна Школа" Львів, вул. Хмановської 9/II. 1002 2-3

Дирекція прив. жіночої гімназії СС. Василіянок у Львові (вул. Длугоша 17) з правами державних шкіл подає оцим до відома, що на шк. р. 1937-38 приймає учениці до таких типів шкіл: 1. чотири кляси гімназії нов. устрою, речинець вступ.ісп. до І. кл. назначить Кураторія вступні іспити до кляс II, III, IV. відбудуться в днях 17, 18 і 19. червня ц. р. зголошення треба вносити до 10. червня Оплати такі самі, як у державних гімназіях. 2. **І. кляса ліцею гуманістично-природничого (комбінованого) для дівчат** найпрактичніший виділ. Вступні іспити 17.—19. червня. 3. **VIII-а кляса клясична і VIII-а кл. гуманістична давного типу:** вступні іспити до обох VIII. кляс (тільки за дозволом Кураторії) від 17.—19. червня. При гімназії є виховний Інститут, ведений фаховими силами. Точні інформації подамо на бажання. — **о. В. Лициняк.** 979 3—3

Перша українська жіноча фахова гімназія СС. Василіянок у Львові, вул. Длугоша 17, повідомляє, що вступні іспити до І. кляси відбудуться 16, 17. і 18. червня ц. р. Приймаємо учениці по 6-ій клясі вселюдної школи. Близчі інформації кожного дня в Дирекції від год. 8-ої. **СС. Василіянки.** 1041 2-3

Конфіската Історії України. Львівське Староство сконфіскувало цілости першу частину (Княжа доба, Київське князівство) віршованої Історії України, виданої для української дітвори В-вом „Малі Друзі“ у Львові. Причини конфіскати досі невідомі. 1077

Подяка. Всім тим, що поспішили мені з моральною та матеріяльною поміччю в часі мойого 5-літнього перебування у вязницях: Бережани, Дрогобич і Ломжа складаю цею дорогою щиру подяку. — Львів, 5. VI. 1937. — **Пухаль Микола,** б. політ. вязень.

КУПНО - ПРОДАЖА

ПАРТЕЛЮ сонячну 175 сяжнів околиця вул. Гроховської продам. Ціна оказійна. Зголошення до Адміністр. під „Воля“. 1064 1—2

62 МОРГИ поля, першої кляси, муровані будинки, Самбір — 60.000.
98 моргів з будинками, садом і 8 моргів лісa за рогачкою Львова — 100.000.
21 моргів поля Бережани з будинками 35.000.
55 моргів з будинками Добромиль 37.000
35 моргів без будинків Толмач 30.000.
30 моргів, будинки, великий сад під Львовом 45.000, продає „ТРАНСАКЦІЯ“ — Львів, Длугоша 1. 1065 1-1

КАМЕНИЦЯ нова, без такси готівка 18.000, банк 6.000.
КАМЕНИЦЯ поверхова, нова, без такси, бічна Потоцького, без довгу 25.000.
ДІМ з мансардою, новий, без такси, при трамваю, 25-літній довг 16.000, готівкою 4.000.
ГАРНИЙ дім передвоєнний, город, сад при трамваю, Листопада — 17.000 без довгу.
ВІЛЛЯ з мансардою, комфортова, город гараж, 28.000 банк, доплата 15.000.
ДВОПОВЕРХОВА повнокомфортова на викінченню бічна Личаківської 90.000.
„ТРАНСАКЦІЯ“, Львів, Длугоша ч. 1.

ШУКАЮТЬ ПРАЦІ

ІНТЕЛІГЕНТ з 1.000 зол. кавції, прийме посаду в котрійнебудь місцевости. Dowód osobisty Nr. 143705, Kołomyja, Poste-restante.

ЗАЙМУСЯ домом у самітних культурних осіб, молода, трудяща, обовязкова добра господиня. Адм.: „Ощадна“. 1-1

МОЛОДА, інтелігентна панна шукає посади у галантерійнім склепі, блаватнім або споживчім. Адм. під „Кваліф“. 1056 1—2

НАЙДУТЬ ПРАЦЮ

ІНТЕЛІҐЕНТНІЯ, гарній, здоровій панні віддам негайно самостійне ведення цукорні з кухнею. Зголошення: власноручний опис життя, вимоги і т. под. адресувати: Ярослав Коваль „Мат“ „Rożniatów“. 1051 2—2

ПАНСІОНИ

ЗАРИЦЬКА ВОЛОДИМИРА поручає в **Ямнім біля Яремча** сонячні кімнати, цілоденне утримання, також поодинокі сніданки, обіди, вечері

ЛІТНИСЬКО — Двір — Карпати, ріка теніс, утримання 3—3.50. Відомість: Вошкова, Львів, Шептицьких 14. 1050 3—3

Всі українці купують добірний і дешевий товар, як вовни, шовки, полотна і батисти у фірмі **„МАНУФАКТУРА“** Львів, пл. Капітульна ч. 3.

Жалюзії склепові всіх родів

також **МЕТАЛЕВІ МЕБЛІ**

поручає **Фабрика „FABROL“** Львів, вул. Б. Гольдмана 3. тел. 206-29

Ціни конкуренційні. Цінники на бажання.

Побиваємо рекорд

дешевих цін блаватних товарів

ДЛЯ ПРИКЛАДУ КІЛЬКА ЦІН:

Панама	0.55	Вовна шкотська	1.75
Перкаль	0.70	Вовна на комплєт.	4.25
Крепон	0.70	Вовна шир. 1.30	4.75
Муслін коліровий	0.80	Полотно	0.58
Шовк до прання	1.00	Зефір	0.60
Епонж коліровий	1.10	Зефір Пріма	0.90
Епонж десеневий	1.20	Перкаліна колірова	0.70
Кора до прання	1.35	Димка на підшт.	0.70
Тафта	1.50	Шовк сирий	1.10
Монголь коліровий	1.60	Попелина на сорочки	1.25
Монголь десеневий	2.—	Вэип рожевий	1.—
Креп мат кол.	2.25	Пошевки	1.75
Креп мат десен.	2.35	Підпинки ковдр.	4.50
Ацетат на сукні	2.35	Ручники купел.	0.50
Вовна Ангора	1.75	Стирки корчин.	0.40

Галицький Маґазин Новин, Львів, Галицька 15.

УВАГА: При закупні товару від 5 зол. даром білєти до першорядних кін. Замовлення з провінції полагоджуємо за післяплатою.
ПРИЙМАЄМО ЧЕКИ ЦЕНТРАЛІ ОБОБОТУ ТОВАРОВОГО.

УВАГА! Не дайтесь збити зпантелику при оголошеннях анонімових фірм. Купуючи алярмові пістолєти, домагайтеся тільки пістолєтів марки **„МУБІС“**, які виробляє перша в краю фабрика алярмових пістолєтів **„МУБІС“** Інж. Непоромський і С-ка у Варшаві, що дає повну гарантію за свої вироби. Алярмові пістолєти марки **„МУБІС“** в 5-ох ріжних моделях можна дістати у всіх складах зброї та у всіх складах галянтерії, де можна також дістати страшакові набої 6 мм. по ціні зол. 2.50 за 100 штук

фабрика металевих виробів
„МУБІС“ Інж. Непоромський і С-ка, Спілка з обмеженою відповідальністю.
Варшава, вул. Огородова 50.

АНТИКВАРНІ

ШКІЛЬНІ КНИЖКИ купує по найвищих цінах Книгарня Бандаха. Корнівська 1. 1073 1—5

ШКІЛЬНІ КНИЖКИ купує і платить найвищі ціни „Міль Книжковий“ Львів Баторія 6. 1074 1—4

МЕШКАННЯ

3 ПОКОЇ кухня бічна Личаківської і 2 покої кухня, бічна Потоцького, оба повний комфорт, без податку вкаже безкорисно „Трансакція“ Длугоша 1. 1—5

ТРИ КІМНАТИ з кухнею на бюро або мешкання, Костюшка 3, партер. 1067

2 КІМНАТИ на бюро та трикімнатне комфортове мешкання до винайму Сикстуська 43 а, тел. 221-72. 1067 1—1

РІЖНІ

ВІЧНІ ПЕРА направляє скоро і дешево „Прецизія“, брама Андріолього і Шашкевича один. 943 7—10

ПРОПУКЛИНОВІ БАНДАЖІ гумові, черевні, ниркові, проти усування матиці під гарантією виконує відоме **УКР. ОРТОПЕДИЧНЕ ЗАВЕДЕННЯ ІВАНА УГРИНА,** Львів, вул. Вірменська ч. 15. 2946 57-100

БОН-ТОН вимагає чистої гардероби й комірців із пральні Кульчицького. Личаківська 117. 637 23-?

НОВИНА ДЛЯ ПАНЬ. Віденське стриження з валочком 1 зол. Тривка ондуляція 5 зол. Сальон чесання пань Сикстуська 8, в подвірі. 1055 2-2

ЗА ДОБРЕ СВІДОЦТВО годинник — поручає Розважевський, Львів, Академічна 2 (Готель Жоржа). 1048 2—8

Найновіші ВІЗКИ дитячі поручає ф-ма Кік, Жовківська 17, ціни конкуренційні 1000 3—5

ЛІКАРСЬКА ПОМІЧ

Спеціяліст венеричних та шкірних недуг і лікарської косметики

Д-р ФІШЕР

б. довголітній лікар асистент дерматольог. клінік **у Берліні, Відні та Празі** перенісся і ординує тепер від 9—1 і 3—7
ЛЬВІВ, ВУЛ. КІЛІНСЬКОГО 3. напр. Віденської каварні
Тел. 251-68. Сепаратові жданьні.

Косметичний Інститут і Ляборaторія
Д-ра О. Тушицького
Львів, вул. св. Софії ч. 3

усування аномалій цери, бородавок, пігменту, волосся, близн, дзюбів і плям, масажі, тривале усування морщин, жилків і відмороження власною методою. Урядово затверджений 4-місячний косметичний курс з закордонною програмою. 807 6—10

ОГОЛОШЕННЯ.

SZACH ВАРШАВА.
Незрівняний в якості пудер і крем
ЯПОНСЬКИЙ БІЛИЙ БОЗ
завдяки якому стає цера
ОКСАМИТНО-МАТОВА.
Ціна коробки з пушком зол. 1.25.
2910 ...

ПЕРША УКРАЇНСЬКА ШВАЛЬНЯ БІЛЯ
Е М К А
ЛЬВІВ, ЛИЧАКІВСЬКА 14, І. ПОВЕРХ
шиє з власних і доставлених матеріялів. Великий вибір! Ціни конкуренційні.

КІР
Львів, Усійського 6
Тел. 280-88
Станиславів, 3-го Мая 4.
ПЛЯНИ
КОШТОРИСИ
БУДОВИ

Радимо
перед закупом якогобудь білля мужеського, жіночого, дитячого або постелевого оглянути (без обовязку купна) вироби і ціни знаної фабрики білля „П А Н“ Львів, ул. Сикстуська ч. 1. 3—10

ЕДВАРД МІНЦЕР
заведення технічно-дентистичне
вул. Ягайлонська 24, перенесене
на вул. Косцюшка 3 І. п. Тел. 283-..

Електомеханічне заведення
М. Стемпковського
ЛЬВІВ, ВУЛ. СВ. МИХАЙЛА 1
тел. 221-09.
Виконує направу машин і електричних сильників, інсталяції світла і сили, сигналізація і громозводи, вентилятори, електричні шліфарки, машини і сильники на складі

Блощиці нищить радикально
СВІЧКА С-ҐАЗ
„САНОС“, Львів, Кл. Яновський 3
Всюди можна дістати інформації безплатно.

Без найменшого труду можете дешево купити матеріяли на вбрання — зажадавши вперед зразків, висилаємо їх **даром** до всіх місцевостей у Галичині

ВИСИЛКОВИЙ ДІМ
Е. Ф. БОРИС
Перемишль, скр. 185.

Шукаєте праці? --
Певно найдете її, якщо дасьте оголошення до нашого щоденника

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло“. В друкарні Вид. Спілки „Діло“, Львів, Ринок 10.

Дирекція прив. жіночої гімназії СС. Василіянок у Львові (вул. Длугоша 17) з правами державних шкіл подає оцим до відома, що на шк. р. 1937-38 приймає учениці до таких типів шкіл: 1. чотири кляси гімназії нов. устрою, речинець вступ.ісп. до І. кл. назначить Кураторія вступні іспити до кляс II, III, IV. відбудуться в днях 17, 18 і 19. червня ц. р. зголошення треба вносити до 10. червня. Оплати такі самі, як у державних гімназіях. 2. **І. кляса ліцею гуманістично-природничого (комбінованого) для дівчат** найпрактичніший виділ. Вступні іспити 17.—19. червня. 3. **VIII-а кляса клясична і VIII-а кл. гуманістична давного типу;** вступні іспити до обох VIII. кляс (тільки за дозволом Кураторії) від 17.—19. червня. При гімназії є виховний інститут, ведений фаховими силами. Точні інформації подамо на бажання. — **о. В. Лициняк.** 979 3—3

Перша українська жіноча фахова гімназія СС. Василіянок у Львові, вул. Длугоша 17, повідомляє, що вступні іспити до І. кляси відбудуться 16, 17. і 18. червня ц. р. Приймаємо учениці по 6-ій клясі вселюдної школи. Близчі інформації кожного дня в Дирекції від год. 8-ої. **СС. Василіянки.** 1041 2-3

Конфіската Історії України. Львівське Старство сконфіскувало відлости першу частину (Княжа доба, Київське князівство) віршованої Історії України, виданої для української дітвори В-вом „Малі Друзі“ у Львові. Причини конфіскати досі невідомі. 1077

Подяка. Всім тим, що поспішили мені з моральною та матеріяльною поміччю в часі мойого 5-літнього перебування у вязницях: Бережани, Дрогобич і Ломжа складаю цією дорогою щиру подяку. — Львів, 5. VI. 1937. — **Пухаль Микола,** б. політ. вязень.

КУПНО - ПРОДАЖА

ПАРТЕЛЮ сонячну 175 сяжнів околиця вул. Грохівської продам. Ціна оказійна. Зголошення до Адміністр. під „Воля“. 1064 1—2

62 МОРГИ поля, першої кляси, муровані будинки, Самбір — 60.000.
96 моргів з будинками, садом і 8 моргів ліса за рогаткою Львова — 100.000.
21 моргів поля Бережани з будинками 25.000.
55 моргів з будинками Добромиль 37.000.
35 моргів без будинків Товмач 20.000.
30 моргів, будинки, великий сад під Львовом 45.000, продасть „ТРАНСАКЦІЯ“ — Львів, Длугоша 1. 1065 1-1

КАМЕНИЦЯ нова, без такси готівка 18.000, банк 6.000.
КАМЕНИЦЯ поверхова, нова, без такси, бічна Потоцького, без довгу 25.000.
ДІМ з мансардою, новий, без такси, при трамваю, 25-літній довг 16.000, готівкою 4.000.
ГАРНИЙ дім передвоєнний, город, сад при трамваю, Листопада — 17.000 без довгу.
ВІЛЛЯ з мансардою, комфортова, город гараж, 28.000 банк, доплата 15.000.
ДВОПОВЕРХОВА повнокомфортова на викінченню бічна Личаківської 90.000.
„ТРАНСАКЦІЯ“, Львів, Длугоша ч. 1.

ШУКАЮТЬ ПРАЦІ

ІНТЕЛІГЕНТ з 1.000 зол. кавції, прийме посаду в котрійнебудь місцевости. Dowód osobisty Nr. 143705, Kołomyja, Poste-restante.

ЗАЙМУСЯ домом у самітних культурних осіб, молода, трудяща, обовязкова добра господиня. Адм.: „Ощадна“. 1-1

МОЛОДА, інтелігентна панна шукає посади у галянтерійнім склепі, блаватнім або споживчім. Адм. під „Кавція“. 1056 1—2

НАЙДУТЬ ПРАЦЮ

ІНТЕЛІГЕНТНІЙ, гарній, здоровій панні віддам негайно самостійне ведення цукорні з кухнею. Зголошення: власноручний опис життя, вимоги і т. под. адресувати: Ярослав Коваль „Мат“ „Rożniatów“. 1051 2—2

ПАНСІОНИ

ЗАРИЦЬКА ВОЛОДИМИРА поручає в **Ямнім біля Яремча** сонячні кімнати, цілоденне утримання, також поодинокі снідання, обіди, вечері

ЛІТНИСЬКО — Двір — Карпати, ріка теніс, утримання 3—3.50. Відомість: Бопорова, Львів, Шептицьких 14. 1050 3—3

Всі українці купують добірний і дешевий товар, як вовни, шовки, полотна і батисти у фірмі **„МАНУФАКТУРА“** Львів, пл. Капітульна ч. 3.

Жалюзії склепові всіх родів
також **МЕТАЛЕВІ МЕБЛІ**
поручає **Фабрика „FABROL“** Львів, вул. Б. Ґольдмана 3. тел. 206-29
Ціни конкуренційні. Цінники на бажання.

Побиваємо рекорд
дешевих цін блаватних товарів
ДЛЯ ПРИКЛАДУ КІЛЬКА ЦІН:

Панама	0.55	Вовна шкотська	1.75
Перкаль	0.70	Вовна на комплєт.	4.25
Крепон	0.70	Вовна шир. 1.30	4.75
Муслін коліровий	0.80	Полотно	0.58
Шовк до прання	1.00	Зефір	0.60
Епонж коліровий	1.10	Зефір Пріма	0.90
Епонж десеневий	1.20	Перкаліна колірова	0.70
Кора до прання	1.35	Димка на підшт.	0.70
Тафта	1.50	Шовк сирий	1.10
Монголь коліровий	1.60	Попелина на сорочки	1.25
Монголь десеневий	2.—	Вэип рожевий	1.—
Креп мат кол.	2.25	Пошевки	1.75
Креп мат десен.	2.35	Підпинки ковдр.	4.50
Ацетат на сукні	2.35	Ручники купел.	0.50
Вовна Ангора	1.75	Стирки корчин.	0.40

Галицький Маґазин Новин, Львів, Галицька 15.

УВАГА: При закупні товару від 5 зол. даром білєти до першорядних кін. Замовлення з провінції полагоджуємо за післяплатою.
ПРИЙМАЄМО ЧЕКИ ЦЕНТРАЛІ ОБОРОТУ ТОВАРОВОГО.

УВАГА! Не дайтесь збити зпантелику при оголошеннях анонімових фірм. Купуючи алярмові пістолети, домагайтеся тільки пістолетів марки **„МУБІС“**, які виробляє перша в краю фабрика алярмових пістолетів **„МУБІС“** Інж. Неполомський і С-ка у Варшаві, що дає повну ґарантію за свої вироби. Алярмові пістолети марки **„МУБІС“** в 5-ох ріжних моделях можна дістати у всіх складах зброї та у всіх складах галянтерії, де можна також дістати страшакові набої 6 мм. по ціні зол. 2.50 за 100 штук

фабрика металевих виробів
„МУБІС“ Інж. Неполомський і С-ка, Спілка з обмеженою відповідальністю.
Варшава, вул. Огородова 50.

АНТИКВАРНІ

ШКІЛЬНІ КНИЖКИ купує по найвищих цінах Книгарня Бандаха. Краківська 1. 1073 1—5

ШКІЛЬНІ КНИЖКИ купує і платить найвищі ціни „Мала Книжкова“ Львів Баторія 6. 1074 1—4

МЕШКАННЯ

3 ПОКОЇ кухня бічна Личаківської і 2 покої кухня, бічна Потоцького, оба повний комфорт, без податку вкаже безкорисно „Трансакція“ Длугоша 1. 1—3

ТРИ КІМНАТИ з кухнею на бюро або мешкання. Косцюшка 3, партер. 1067

2 КІМНАТИ на бюро та трикімнатне комфортове мешкання до винайму Сикстуська 43 а, тел. 221-72. 1067 1—1

РІЖНІ

ВІЧНІ ПЕРА направляє скоро і дешево „Прецизія“, брама Андролього і Шайнохи один. 943 7—10

ПРОПУКЛИНОВІ БАНДАЖІ гумові, черевні, шкірові, проти усування матиці під ґарантією виконує відоме **УКР. ОРТОПЕДИЧНЕ ЗАВЕДЕННЯ ІВАНА УГРИНА,** Львів, вул. Вірменська ч. 15. 2946 57-100

БОН-ТОН вимагає чистої гардероби в комірців із пральні Кульчицького, Личаківська 117. 637 21-?

НОВИНА ДЛЯ ПАНЬ. Віденське стриження з валочком 1 зол. Тривка ондуляція 5 зол. Сальон чесання пань Сикстуська 8, в подвірі. 1055 2-2

ЗА ДОБРЕ СВІДОЦТВО годинник — поручає Розважевський, Львів, Академічна 2 (Готель Жоржа). 1048 2—8

Найновіші ВІЗКИ дитячі поручає ф-ма Кіх, Жовківська 17, ціни конкуренційні 1000 3—5

ЛІКАРСЬКА ПОМІЧ

Спеціяліст венеричних та шкірних недуг і лікарської косметики
Д-р ФІШЕР
б. довголітній лікар асистент дерматольоґ. клінік
у Берліні, Відні та Празі
перенісся і ординує тепер від 9—1 і 3—7.
ЛЬВІВ, ВУЛ. КІЛІНСЬКОГО 3.
напр. Віденської каварні
Тел. 251-68. Сепаратові ждальні.

Косметичний Інститут і Ляболаторія
д-ра О. Тушицького
Львів, вул. св. Софії ч. 3
усування аномалій цери, бородавок, пігменту, волосся, близн, дзюбів і плям, масажі, тривале усування морщин, жилників і відмороження власною методою. Урядово затверджений 4-місячний косметичний курс з закордонною програмою. 807 6—10

ОГОЛОШЕННЯ.

Незрівнянний в якості пудер і крем
ЯПОНСЬКИЙ БІЛИЙ БОЗ
завдяки якому стає цера
ОКСАМИТНО-МАТОВА.
Ціна коробки з пушком зол. 1.25.
2910 6—?

ПЕРША УКРАЇНСЬКА ШВАЛЬНЯ БІЛЯ
ЕМКА
ЛЬВІВ, ЛИЧАКІВСЬКА 14. І. ПОВЕРХ.
шиє з власних і доставлених матеріялів
Великий вибір! Ціни конкуренційні.

КІР
Львів, Устиянового 6
Тел. 280-88
Станиславів, 3-го Мая 4.
ПЛЯНИ
КОШТОРИСИ
БУДОВИ

Радимо
перед закупом якогобудь білля мужеського, жіночого, дитячого або постелевого оглянути (без обовязку купна) вироби і ціни знаної фабрики білля „П Д В“ Львів, ул. Сикстуська ч. 1. 3—10

ЕДВАРД МІНЦЕР
заведення технічно-дентистичне
вул. Ягайлонська 24, перенесене
на вул. Косцюшка 3 І. п. Тел. 262-?

Електомеханічне заведення
М. Стемпковського
ЛЬВІВ, ВУЛ. СВ. МИХАЙЛА 1
тел. 221-09.
Виконує направу машин і електричних сильників, інсталяції світла і сили, сиґналізація і громозводи, вентилятори, електричні шліфарки, машини і сильники на складі

Блощиці нищить радикально
СВІЧКА С-ҐАЗ
„САНОС“, Львів, Кл. Яновський 3
Всюди можна дістати інформації безплатно.

Без найменшого труду можете дешево купити матеріяли на вбрання — зажадавши вперед зразків, висилаємо їх **даром** до всіх місцевостей у Галичині

ВИСИЛКОВИЙ ДІМ
Е. Ф. БОРИС
Перемишль, скр. 185.

Шукаєте праці? --
Певно найдете її, якщо дасьте оголошення до нашого щоденника

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло“. В друкарні Вид. Спілки „Діло“, Львів, Ринок 10.